

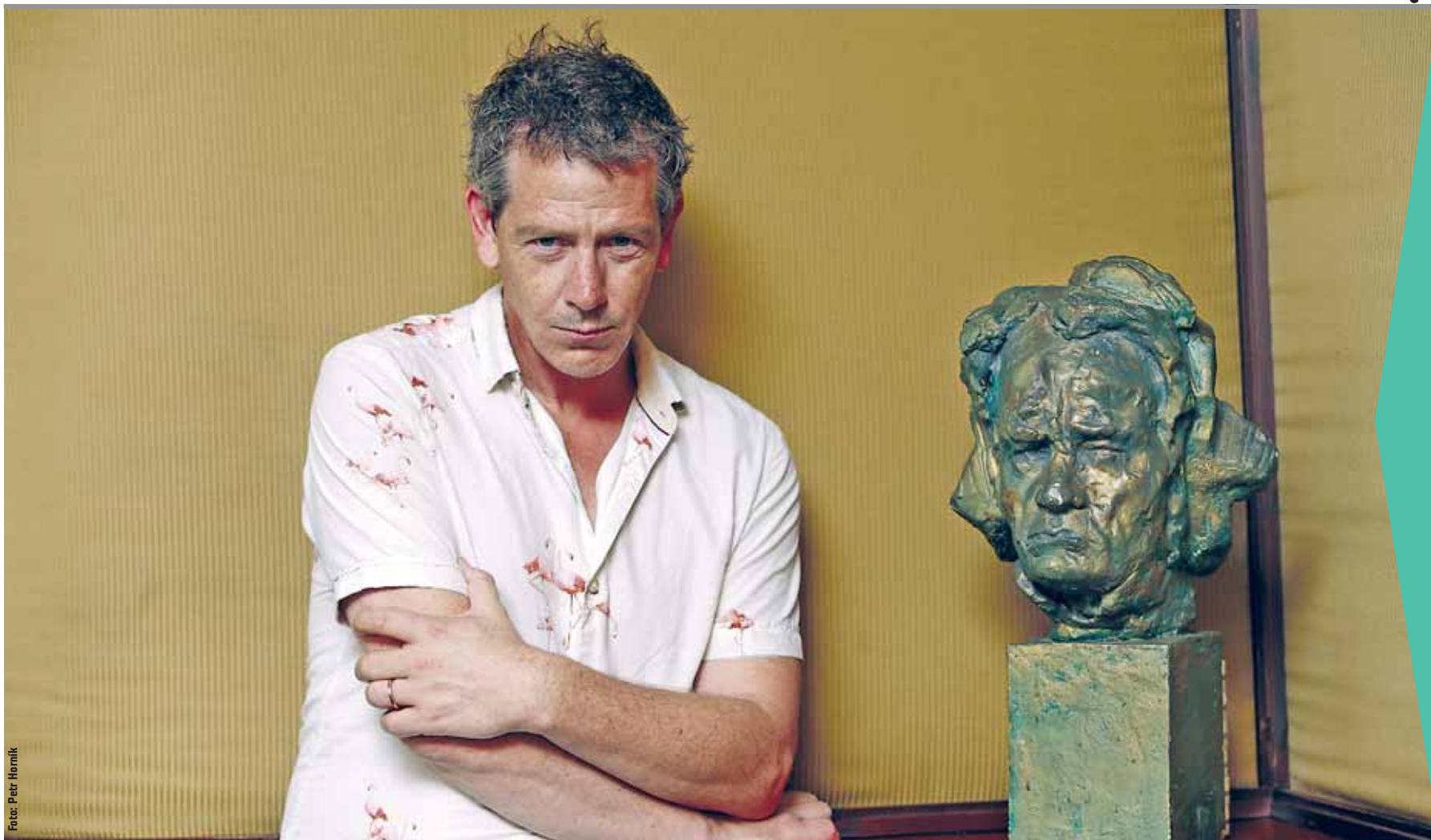

Foto: Petr Homík

Herec Ben Mendelsohn přijel do Varů uvést *Hazardní hráče*, road movie o pokeru. Beethovenova busta má podle něj dokonalý poker face.

5/7 2015
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

Světová premiéra českého filmu *Domácí péče*
strana 5

Rumunská vlna se valí dál?
strana 6

ENGLISH VERSION INSIDE

SKVĚLÝ AUSTRALSKÝ HEREC BEN MENDELSON PŘIJEL SE SVOU SRDCEVOU, HAZARDNÍMI HRÁČI

POKER HRAJU MIZERNĚ!

V každé roli je mimořádně přesvědčivý. **BEN MENDELSON** často hraje zloduchy, psychopaty nebo hajzly, jako v krimi *Království zvěřstev* nebo v seriálu *Bloodline*. Jdou mu i postavy slabochů, jako v dramatu *Hvězda kriminálu*, které se ve Varech promítalo loni, nebo ve skvělé pokerové road movie *Hazardní hráči*, díky níž přijel na festival letos.

Iva Přivřelová
Cáilín O'Connor

Jak moc se svými postavami žijete? Vaše hraní vypadá skoro jako podle Stanislavského.

Podle mě se představa o tom, co znamená Stanislavského metoda, během desetiletí změnila, od pojetí přísné čistoty do podoby volnějších rad a instrukcí. V roce 1980 dosáhla vrcholu v *Zuřícím býkovi*, a zároveň začala upadat. Ale mně je úplně fuk, jak se herec na roli připravuje. V restauraci mě taky nezajímá, jak šéfkuchař vaří jídlo. Do osmnácti každý pravděpodobně prožil všechny emoce, co existují – pak už je stačí jen aplikovat. Ještě je tu sice přízvuk a technika a další drobnosti herecké práce, ale lidi toho moc nadělají. Já se na place hlavně potřebuju cítit uvolněně.

Když jste natáčel *Hazardní hráče*, chodil jste do kasin hrát poker?

Chodil, jistě, skoro každý večer. Nejdřív jsem hodně vyhrával, pak hodně prohrával. Rozhodně si nemyslím, že jsem dobrý hráč. Měli jsme poradce, profesionálního hráče

pokeru. Ale i tak jsem prohrál spoustu peněz. Což bylo dost skličující. Prohry bolí.

Vaše herecké schopnosti vám při pokeru nepomohly?

Ani moc ne. Když hrajete poker tak mizerně jako já, nepomůže vám nic, ani svěcená voda. Protože ti zkušený hráči opravdu vědí, co dělají. Jen sedí. A dívají se na vás.

Setkal jste se osobně s hráčem, který by měl kvůli nečitelnému „poker face“ napíchané čelo botoxem, jak radí kazeta, kterou poslouchá váš hrdina v závěrečných titulcích *Hazardních hráčů*?

Napíchané čelo botoxem? Kvůli pokeru? To existuje? Možná se to ujme, ale slyším o tom poprvé.

No jo, vy se přý na své filmy nikdy nedíváte.

Ne. V divadle na jevišti se taky nevidíte. Je to přece herecká tradice, nevidět se, když hrajete. To až natočený materiál to celé zkažil. Asi dvacet let jsem se na své filmy díval, takže jsem měl spoustu příležitostí užít si sám sebe. Ale pak mě napadlo, že se možná budu cítit svobodněji, když s tím přestanu.

Podle čeho si vlastně vybíráte filmy?

Proč jste se třeba rozhodl pro *Hazardní hráče*?

Nadchl mě scénář. Postava Gerryho byla nádherná, líbilo se mi, jak je ztracený, a zároveň uvnitř něžný. Jaký je to idiot, a přitom rozkošný blázen. A když se přidal herec Ryan Reynolds, začal projekt dostávat další rozměry. Ten chlap má neuvěřitelné kouzlo. V posledních letech jsem natočil hodně věcí, ale tenhle film je pro mě nejdůležitější.

Berete i role, aniž byste znal scénář? Třeba tu v akčním thrilleru Christophera Nolana *Temný rytíř povstal*?

To záleží na spoustě faktorů. Některé věci berete, protože celou věc jednoduše risknete, nebo máte v režiséra třeba jen instinktivní důvěru. Záleží taky, s kým budete pracovat. Někdy si scénář před castingem ani nepřečtete, jako já u jednoho z těch *Temných rytířů*. Navíc spousta tvůrců přichází s novými nápady a motivy až během natáčení. Například američtí režiséři Derek Cianfrance a Terrence Malick. Třeba scénář k dobrodružnému dramatu *Nový svět*, které v roce 2005 natočil právě Malick, se vůbec nepodobá výslednému filmu.

Vaše výkony často stojí na zajímavém souznění s hereckými kolegy. Jak moc je pro vás důležité pracovat v přátelském prostředí?

Naprostě zásadní. S partákem při natáčení v podstatě tančíte – a když mu nasloucháte, naladíte se na jeho vlny a oba jste pak lep-

ší. To je ideální. Ale někdy je dobré ho i naštvat, mám různé metody. Víte, u hraní máte velmi krátký čas, vlastně jen pár hodin, abyste vytvořili scénu podle nejlepšího vědomí a svědomí. A pokud bude ta scéna nejlepší v případě, že těsně před tím, než se rozběhne kamera, pošlete svého hereckého partnera do háje a on se naštve, musíte to udělat.

Co je pravda na zvěstech, že se objevíte v nových *Hvězdných válkách*?

Nikdo by z toho neměl větší radost než já. O ničem ale nevím. Svět to nejspíš bude vědět dřív než já.

A vrátíte se do seriálu HBO *Girls* z dílny spisovatelky, herečky a režisérky Lenny Dunham, která sleduje osudy mladých Newyorčanek?

Rád bych, *Girls* miluju. Celou první sezonu jsem si říkal, že tam chci hrát – a pak mi světili roli rodiče. Je teda trochu zklamání zjistit, že jsem se už dostal do jiné generační kategorie, ale co se dá dělat.

Zvlášť když jste v australském seriálu *The Henderson Kids* začínal jako roztomilý mladíček.

No jo, zestárl jsem. A zdrsněl. Jednoduše – žil jsem. Až si pořídím ten botox do čela na hraní pokeru, možná se mi něco z té mojí roztomilosti zas vrátí. ■

HAZARDNÍ HRÁČI

7. 7. 22.00 Národní dům

DÁME FILM

HANA VAGNEROVÁ
herečka

Určitě si dneska nenechám ujít *MLÁDÍ* od Paola Sorrentina, jeho *Velká nádhra* je jedním z mých nejoblíbenějších filmů. Tento italský filmař oslovil velkou spoustu lidí a výjimečnost snímku potvrdil konečnou Oscara za nejlepší cizojazyčný film. Jsem zvědavá, jestli je i *MLÁDÍ*, které se odehrává v nábli švýcarském sanatoriu, podobně vizuálně opulentní. Podle prvních ohlasů to vypadá, že Sorrentino latku nesní-

žoval. Těším se na výkony herců Michaela Cainea a Harveyho Keitela. Podle traileru to vypadá, že si role dlouholetých, zdravě cynických přátel užívají. Když je na place dobrá energie, do výsledku se to promítne a diváci to vycítí. Taký bezpodmínečně musím na dokument *Stále spolu* o jedné netradiční rodině – jsme zvyklí na škatulky a tradiční rodinné uspořádání nám přijde jako jediná možná cesta. Jak to asi vypadá v rodině, kde se rozhodli žít naprosto po svém? Zajímá mě, jak jim to funguje. ■

MLÁDÍ

5. 7. 10.00 Národní dům

STÁLE SPOLU

5. 7. 11.30 Kino Drahomíra

Foto: Petr Homík

PROGRAMOVÁ ZMĚNA

Projekce filmu *Time Out of Mind* se v pondělí **6. července** přesouvá z Národního domu (22.00) do Velkého sálu (22.30).

HLAVNÍ SOUTĚŽ

KOSOVSKÝ REŽISÉR VISAR MORINA SE VE FILMU *BABAI* VYDÁVÁ PO STOPÁCH UPRCHLÍKŮ

CESTA ZA SNEM

BABAI

5. 7. 14.00 Velký sál
6. 7. 10.00 Pupp
8. 7. 11.30 Kino Drahomíra

TOMU BYSTE NEVĚŘILI...

Režiséra Visara Morinu už známe – z českého Fresh Film Festu si před lety odvezl jednu z cen za krátký film *Bez dechu* (2010).

Není náhodou, že se část filmu odehrává v Německu. Morina je sice rodák z Kosova, ale studoval v Kolíně nad Rýnem, kde úspěšně absolvoval Akademii mediálních umění.

Foto: KVIFF

Babai: Otcí hlavní postavy se nejspíš zrovna zdá o spokojeném životě v Německu.

Nejdiskutovanější téma současnosti? Nejspíš osud ilegálních imigrantů, uprchlíků, co si chtějí splnit svůj „západoevropský sen“. Především o něm je *Babai*, celovečerní debut kosovského režiséra **VISARA MORINY**, který má dnes ve Varech mezinárodní premiéru.

Zbyněk Vlasák

Čtyřicátník Gezim je na malého syna Noriho sám. Má ho rád, ale zároveň jej vnímá jako přítěž v naplňování své nejasné a nepromyšlené vize o spokojeném

a zajištěném životě někde mimo rodné Kosovo, ideálně na Západě. Zatím oba bydlí u Gezimova bratra. Přes den na trhu prodávají cigarety a snaží se vyhýbat hlídkujícím policistům. Ale nebude to na dlouho. Gezim se totiž rozhodl Noriho definitivně opustit, pokusit se ilegálně dostat přes hranice Evropské unie a zařídít si zámnou budoucnost v Německu.

První pokus o odchod mu ještě chlapec, který je na otce silně fixovaný, překazí, druhý už ne. Noriho reakcí je zklamání, vztek a odhodlání Gezima na druhém konci starého kontinentu vypátrat. Což ale určitě nebude snadné – vždyť tu pořád mluvíme o klukovi, kterému je teprve deset.

„Nori ve filmu utrpí velké ztráty, ale čelí jim víc než statečně. Když už nemá matku, nechce přijít ještě o otce,“ říká režisér Visar Morina. Tomu se podařilo to, co podle svých slov zamýšlel – vyprávět o téhle postavě s dostatečnou hloubkou a zároveň divákovi poskytnout perspektivu běžence. Právě Noriho cesta do Německa nejprve autobusem, pak pod rouškou tmy po moři a nakonec v nákladáku tvoří významnou část děje filmu.

Výborný pozorovatel

Morina se vyjadřuje k jednomu z problémů dnešní Evropy, ale není žádným zuřivým komentátorem, spíše výborným, přesným pozorovatelem. Snaží se především podat svědectví, což v atmosféře zjitřených debat o uprchlících, kde právě pohled z jejich strany zpravidla chybí, vůbec není málo.

Gezim si pro sebe v Německu žádný lepší život neurval, bydlí v ubytovně pro azylanty a rozhodně si nemůže vyskakovat. Nad vodou ho drží jen naivní představa, že se přesune do Nizozemí a tam to třeba bude časem lepší. Nori se během své náročné cesty naučil rány přijímat i vracet a je to právě on, kdo nakonec Gezimovu situaci postaví do reálného světla.

Film *Babai* vyniká neokázalostí, střídmostí a soustředěností na prokreslení proměn vztahu otce se synem. Na to, jak se v některých aspektech mění jejich role a že až to, jak snáší nelehký osud běženců, ukázalo, že Nori je z nich obou ten silnější. Byť za tuto svou sílu zaplatil nemorálně vysokou cenu – ztrátou vlastního dětství. ■

DO SOUBOJE O KŘIŠTÁLOVÝ GLÓBUS VSTUPUJE FILM INSPIROVANÝ KNÍŽKOU ŠOLOMA ALEJCHEMA

RÁJ, LÁSKA A SMRT

PISEŇ PÍSNÍ

5. 7. 17.00 Velký sál
6. 7. 13.00 Pupp
8. 7. 9.00 Kino Drahomíra

Židovský štetl počátku 20. století na území dnešní Ukrajiny. Láska mezi dvěma dětmi. Fantazijní, snová, nostalgická atmosféra. To jsou hlavní atributy filmu *Píseň písní* ukrajinské režisérky **EVY NEYMANN**, která se inspirovala stejnojmennou knížkou klasika jidiš literatury Šoloma Alejchema. Tu si zatím v češtině přečíst nemůžeme, ale snímek bude mít dnes na festivalu světovou premiéru.

Zbyněk Vlasák

„Kdo mě seznámil s Alejchemovými knížkami? Můj dědeček. Pamatuji si, jak byly, celé hnědé, vystavené nahoře na polici. Bylo jich šest a já si je zamilovala snad ještě dřív, než jsem vůbec uměla číst,“ říká Neymann, pro niž je *Píseň písní* třetím celovečerním filmem.

„Když jsem pak před dvěma lety zabloudila do antikvariátu, náhodou jsem zahlédla těch šest povědomých hnědých knih a bylo mi jasné, že si je odtamtud musím odnést. A že je budu číst znovu a znovu, abych se od jejich autora, úžasného umělce, naučila snít a být svobodná,“ dodává talentovaná režisérka.

Natáčení se zmocnil i strach

Po zhlédnutí filmu *Píseň písní* se zdá, že se toho Neymann od Alejchema naučila docela dost. Malý Šimek své vyvolené Buzje vypráví kouzelné historky, aniž by nechal svou fantazii svázat dospěláckými pravidly.

A se stejnou fantazií skládá filmové obrazy i režisérka, opírající se zejména o nápaditou scénografii a práci se světlem. Přičemž k výsledku nemalou měrou přispěl známý litevský kameraman Rimvydas Leipus, který s Neymann spolupracoval i dříve a s nímž chce filmařka točit, dle vlastních slov, „dokud nás důchod nerozdělí“. Na vlně snové fantazie se pak nese i ona dětská láska, jejíž konečné naplnění je nejisté právě proto, že oba aktéři

vyrastou a dospělácká pravidla se tak snadno obcházejí nedají.

Natáčelo se převážně v ukrajinské Oděse, kde se filmaři pokusili vymodelovat svět dávného židovského štetlu s jeho obchody i školou vedenou tlustým a přísným rabinem. „Ráj“ – jak říká sama režisérka.

Točit se začalo v květnu 2014, kdy kolem žádný ráj nepanoval. Při střetu promajdanských aktivistů, proruských demonstrantů a policie a následném požáru budovy odborů zahynulo v Oděse během jediného dne 46 lidí.

„Byli jsme vyděšení, měli jsme strach,“ vzpomíná režisérka. „Ale dodržovali jsme nevyřčené pravidlo – nemluvit o tom. Myslím, že nás vedla touha nechat si ten náš ráj vzít.“ ■

Buzja a Šimek, dětská láska z filmu *Píseň písní*

TOMU BYSTE NEVĚŘILI...

Předchozí snímek Evy Neymann *Dům s věžičkou* se v roce 2012 stal vítězem karlovarské soutěžní sekce *Na východ od Západu*.

Známeho litevského kameramana Rimvydase Leipuse si režisérka oblíbila už v prvním semestru na filmové škole.

Castingová asistentka Zinajda Mamontova sjedala kvůli hledání představitelů obou hlavních rolí celou Ukrajinu. Chlapce nakonec našla v Dněpropetrovsku, holčičku v Kyjevě.

DIETRICH BRÜGGEMANN VČERA PŘEDSTAVIL SVĚTU SVŮJ SOUTĚŽNÍ FILM *HEIL*

NÁCKY SI NOSÍME V SOBĚ

HEIL

5. 7. 10.00 Pupp
7. 7. 9.00 Kino Drahomíra

Foto: Petr Horník

Režisér *Heilu* Dietrich Brüggemann mluvil i o tom, kdy přestali být Němci zábavní.

Heil je satira na nácky, liberály, politiky i umělce. Její režisér **DIETRICH BRÜGGEMANN** však podle svých slov neměl na co navazovat. O schopnost navázat se do vlastního národa prý Němce připravil sám Adolf Hitler.

Zbyněk Vlasák

Ve vašem filmu se mluví o takzvaných nipsterech, což je kombinace hipsterů a nácků. Existují však vůbec? Pro nás v Česku je to trochu neznámý fenomén.

Začalo to článkem v časopise Rolling Stone, který byl celý založen na jediné fotografii z neonacistické demonstrace. Na ní se objevil evidentní nácek, jenže oblečený jako berlínský hipster, včetně plátěné tašky. Předtím podle mě žádní nipsteri nebyli, teprve tehle text inspiroval třeba ty dva nácky, co měli YouTube kanál s vlastní veganskou kuchařskou show. Něco se děje, ale jen z médií se nedá vyčíst, zda je to masová záležitost, nebo jestli je nipsterů jen padesát. I naše postavy ve filmu nejsou skuteční nipsteri, jen lidé, kteří se o nich dočetli a rozhodli se jimi stát.

Heil si střelí z nácků, ale taky z toho, jak v Německu vypadají politické a společenské diskuse.

Neonacismus a nacismus je skrytý v řadě diskusí, které v Německu vedeme, ale málokdo má odvahu to otevřeně pojmenovat. S nácky nechce nikdo nic mít, nemluví se o nich. Přitom si je všichni tak trochu nosíme v sobě.

V Německu se přece o nacistické minulosti mluví hodně.

Ve školách pořád, až je to otravné. Zvlášť když jste teenager, který se nezajímá vůbec o nic, natožpak o nějakou historii. Pak vyrostete, zvažujete a zjistíte, co považovat za správné a co ne. Ale i tak ve společnosti zůstává nějaký iracionální moment, něco nevysloveného. Přijel jsem do Varu opravdu starým autem. Dával jsem ho do garáže a hned si ze mě začal nějaký chlápek tropit legraci, že z Říše přijela stará válečná mašina. Nebyl agresivní, jen se dobře bavil a mně se to líbilo. My Němci tuhle schopnost nemáme, podobný typ humoru nám chybí. Nacistickou minulost bereme příliš vážně a v důsledku si tím zaděláváme na problémy.

Takže v Německu nemá satira tradici?

Naposledy se u nás něco podobného provozovalo za Výmarské republiky. Jenže takřka všichni tehdejší umělci, intelektuálové, kteří se pokoušeli o satiru, humor či komedii, Německo po nástupu Hitlera opustili, nebo hůř, skončili v koncentračním táboře. V roce 1933 jsme prostě jako národ přestali být zábavní. ■

OSOBNOST DNE

SLOVENSKÝ BOXER PETER BALÁŽ HRAJE SÁM SEBE V PONURÉM FILMOVÉM PORTRÉTU *KOZA*
Z CHVÁLY SE NENAJÍM

Slovák Peter Baláž hraje sám sebe v *Koze* a tvrdí: „Cítím se jako Muhammad Ali. Vyhrál olympijské zlato – a pak ho v letadle neobsloužili.“

Bývalý olympionik a mnohonásobný boxerský šampion PETER BALÁŽ hraje sám sebe v melancholickém boxerském snímku **IVANA OSTROCHOVSKÉHO** *Koza*. Balážův skutečný život se od toho filmového příliš neliší – žije v neutěšených podmínkách romského ghetta v Žilině, pobírá invalidní důchod a sní o vlastní tělocvičně, v níž by trénoval děti. Zítra od 11.30 bude „boxovat“ za úspěch svého filmu ve Velkém sále.

Kateřina Farná

Jak jste se seznámil s režisérem Ostrochovským?

Ivan pochází ze Žiliny a bydlel o dvě ulice dál, odmalička jsme kamarádi. Vždycky se mi snažil pomoci, dal mi občas nějakou kórunu, protože se mu líbilo, že jsem sportovec a že se snažím žít slušně. To jeho napadla myšlenka, že by natočil pravdivý film o tom, jaký má život cigánský boxer, co osmkrát vyhrál mistrovství Slovenska a byl třikrát na světovém šampionátu i na olympiádě v Atlantě. Lidi si myslí, že mám peníze a že žiju šťastně, ale i já mám své trable.

Natáčení trvalo několik let. Poprvé jste jako herec stál před kamerou, navíc jste hrál sám sebe. Co bylo nejtěžší?

Nic. Režisér rozhodl, že se ne-

musím nijak přetvařovat, ať jsem takový, jaký jsem, že jim to do filmu pasuje. A vyšlo to.

Jak jste se k boxu dostal?

Sportovní box máme v rodině. Nebožtík táta byl mistr světa v kategorii vojáků a starší bratr byl taky šampion. Jednoho dne šel na trénink a já ho, tehdy třináctiletý, sledoval. Vešel jsem do té velké sportovní haly a viděl boxery, jak tam trénují. Bratr ke mně přišel, prý ať vypadnu – byl nervózní, trenér a ostatní boxeři se smáli. Nakonec mě trenér postavil před zrcadlo, ukázal mi základní údery a řekl mi, že když budu trénovat, budu dobrý. A tak jsem si to vyděl.

Jako kluk jste se hodně pral?

Nikdy. Vyhýbám se bitkacení od dětství, chci žít slušně. Když do mě někdo rýpe, skloním hlavu a jdu pryč.

Zaujalo mě, že máte jako Rom zářivě modré oči.

Sestry a máma je mají také, každý druhý v rodině je má. Pocházím z devíti sourozenců, je nás šest bratrů a tři sestry, a do dnes nevím, proč zrovna mě jako třináctiměsíční miminko odložili. Chtěli mě dát do ústavu, ale nakonec si mě k sobě vzala babička. Žila sama na vesnici, byla chudá a samozřejmě mě nemohla kojít, tak jí její záměrná sousedka, co chovala dobytek, poradila, ať mi zkusí dát do lahvičky kozí mléko. Já ho vycucnul, ani jsem nevěděl jak. A tak vznikla moje přezdívka Koza.

Vlastní děti máte?

Dvanáctiletou dcerku, druhá ženina holčička není moje vlastní. Jenže přítelkyně mi po patnácti letech odešla za jiným chlapem. Dceru miluju, ale je to o ničem, když nevyrůstá se mnou. Ona má talent na tancování a zpívání, o box naštěstí zájem nemá. Nechtěl bych, aby prožívala to co já, aby byla škaredá, věčně omlácená, nos zlomený. Box není hra, v boxu jde i o život.

Nos máte boxem opravdu řádně poznamenaný. Kolikrát jste ho měl zlomený?

To neumím spočítat. Kolikrát jsem měl zlomený nos a šel jsem s ním boxovat, ale nemohl jsem dát před soupeřem najevo, že mě to bolí. Ani k doktorovi jsem s tím nechodil, já se doktorů bojím.

Pamatujete si na svůj první zápas?

To bylo v Martině, já měl 39 kilo, soupeř 48 kilo. Stál jsem v ringu a byl jsem šťastný. Měl jsem ten zápas vyhraný, ale za nedovolený úder jsem prohrál, diskvalifikovali mě. Hned jsem v rohu od trenéra dostal facku. Pak jsem začal makat, poslouchat trenérovu pokyny a dnes můžu říct, že jsem dobrý boxer.

Máte řadu titulů z mistrovství Evropy, účastní jste se světových šampionátů, vaším vrcholem byla olympiáda v Atlantě v roce 1996. To musela být velká věc.

Bože, to bych vám přál ze srdce, takový pocit. Na olympiádě se potkají nejlepší z nejlepších z celého světa. Ze Slovenska tehdy jelo na olympiádu sedmdesát pět sportovců a já jsem byl jediný cigán! Od všech jsem se držel stranou, když jsme museli na Hradě v Bratislavě složit olympijský slib. A tak asi nejlepší slovenská sportovkyně Martina Moravcová, olympijská plavkyně, chytila mikrofon a pozvala mě mezi ně, podala mi sklenku šampaňského a popřála mi hodně úspěchů. To byl pro mě největší zážitek, dodnes ho nosím v srdci.

Zažíváte často rasistické nářky?

Ano, není to jako v Čechách, kde jsou lepší lidi. Na Slovensku se cítím jako Muhammad Ali v Americe. Vyhrál olympijské zlato, a v letadle ho neobsloužili. Nikdo se s ním nebavil, byl černoch. A já jsem cigán na Slovensku, nikdo mi nechce sponzorovat sport ani dát práci. Boxerské suvenýry jsem rozdál. Na co mi jsou? Z chvály se nenajím. ■

KOZA

6. 7. 11.30 Velký sál
10. 7. 12.30 Malý sál

THERMÁLNÍ polotoVARY

LEGENDA O TALÍŘI
CLAUDIE CARDINALE

Kateřina Kadlecová

Paměť s námi hraje různé hry, vždyť víte. Všichni máme babičky a dědy, kteří nám při vzpomínání na společně prožitou událost odvyprávějí dvě zcela různé příběhy. Ale kam mě na vlnách vyprávění pamětníků odneslo pátrání po talíři Claudie Cardinale, tomu byste nevěřili.

Ve snímku *Miroslava Janka Filmová lázeň* (který uvidíte třeba zítra v jednu v Národním domě) totiž pamětnice a dlouholetá umělecká ředitelka festivalu Eva Zaoralová a herec Jaroslav Weigel, kdysi po dlouhá desetiletí grafik Festivalového deníku, vzpomínají na talíř Claudie Cardinale. Ta MFF KV navštívila v létě 1964, v rámci 14. ročníku festivalu, a talíř údajně podepsala vlastní roudkou. Načež zmíněné nádobí soudruzi odnesli do muzea, kde se má válet dodnes. Tak pravil Jankův dokument.

I požádala mě současná šéfredaktorka Festivalového deníku Veronika Bednářová, abych zjistila, v které síni slávy přesně onen střep visí a zda si ho můžeme vyfotit. Detektivní kancelář Kadlecová se tedy pustila do pátrání. „Já vím houby,“ informoval mě režisér Janek, „ale tipnul bych si buďto na městské muzeum, nebo se zeptejte rovnou v té keramické fabrice.“ Zkusila jsem brnknout historikům z muzea a tamní kurátor Jan Nedvěd se případu ochotně chopil. Upozornil mě na jemný rozdíl mezi keramikou a porcelánem, což bylo přínosné, avšak jeho vyšetřovatelské metody selhaly.

C. Cardinale v Deníku z r. 1964

ly: „Paní ředitelka, která má tento fond pod kuratelou a nedávno prováděla inventuru, o talíři neví. A v depozitáři máme na padesát tisíc položek, což by znamenalo hledání minimálně na týden...“

I doporučil mi kontaktovat Lenku Merglovou ze Západočeské univerzity, která v muzeu ten zpropadený fond spravovala na přelomu tisíciletí. Její e-mail mě ovšem nepotěšil: „Vaše poslední naděje hasne, já jsem nikdy žádný takový talíř neviděla, ve fondu muzea nic takového nebylo. Zeptejte se ještě pana Argmana, současného ředitele porcelánky Thun, která je s festivalem léta spřízněná. On bude jistě vědět.“

Asi vás nepřekvapí, že pan Argman měl dovolenou. A asi vás překvapí, že jeho sekretářkou je superschopná Martina Kosová, která pozvedá cech osobních asistentek o pěkných pár schůdků. Obešla pamětnice ve fabrice, požádala je o pomoc ve vyšetřování a úspěch na sebe nenechal dlouho čekat. Ačkoli – úspěch?

Moudré ženy se jednoznačně shodly, že oním talířem myslí Jaroslav Weigel talíř Sophie Loren, který donedávna visel ve vzorkovně Thumu. A momentálně – není. „Byl velký, bílý, plochý, s rudou kantou, a uprostřed měl rámeček s iniciálami SL. A nepodepisoval se. Vyrobil se pro paní Sophii, která ve Varech nejspíš nikdy nebyla, k zvláštní příležitosti,“ říká paní Kosová.

Všechno bylo úplně jinak. A pak věřte dokumentárním filmům! Radit režisérovi více než dvacet dokumentů je značně tróvalé, ale mám pro svého oblíbence Míru Janka vzkaz: Vzhledem k tomu, že Jaroslav Weigel je už 45 let členem Divadla Járy Cimrmana, neradno ho ohledně historických fakt angažovat. Ověřovat!! Ověřovat!!! ■

Autorka je publicistka

INSTAGRAMIÁDA #50STUPNUVESTINU

Pretty woman: Lída Faltusová (1. místo)

Mojmír Svozil (2. místo)

a mortix (3. místo)

TŘETÍ KOLO FOTOSOUTĚŽE FESTIVALOVÉHO DENÍKU

Včera jste nám na instagramových fotkách dokázali, že ve Varech je to samá Pretty Woman, jen co je pravda! Děkujeme všem, kteří se zapojili do naší soutěže o lístky. Autoři uveřejněných snímků si mohou v redakci Festivalového deníku (v prvním patře hotelu Thermal) od deseti ho-

din ráno vyzvednout lístky na film *Franny* (22.30, Velký sál). Richard Gere v něm ztvárnil muže, který je nechutně bohatý, polyká analgetika a po pěti letech se rozhodne, že už toho všeho bylo dost. Že musí zchudnout a přestat fetovat.

Soutěž pokračuje! Dnes jsme si

pro vás připravili téma inspirované počasím. Ukažte nám, jak si užíváte tropických dní, a na Instagramu dnes do 17 hodin označte svůj snímek jako #50stupnuvestinu (padesátka v názvu se tentokrát vztahuje k tématu). Festivalový fotograf Tomáš Tesář vybere tři nejlepší

snímky, jejichž autory odměníme dvěma lístky na skvělý sci-fi film o vztazích *Humr* (14.00, Velký sál). Absolutní vítěz celé Instagramiády, kterého vyhlásíme na konci festivalu, se může těšit na stylový kamzíkovaný set.

Vzhůru do stínu a fotit!

DIVÁCKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PŘÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu MFF Karlovy Vary! Máte jedinečnou příležitost ohodnotit film, který jste právě viděli. Po skončení filmu jednoduše natrhněte známku, jakou film hodnotíte. Pak odevzdejte tento hlasovací lístek při východu ze sálu hosteskám nebo vhodte do hlasovacího boxu.

Hlasování bude probíhat a bude ukončeno po poslední večerní projekci. Divácká cena bude předána v rámci slavnostního zakončení festivalu.

Klub Aeroport už potřetí změnil lokaci – tentokrát společně roztančíme stáčínu minerálek v centru Varšavy.

AEROPORT: TANEC MEZI KAPKAMI MINERÁLKY

Jan Škoda

Místo secesní rozhledny bývalá stáčína minerálek, místo stromů a ohniště průmyslové stroje a místo vyhlídky nad městem centrum Karlových Varů. **Klub Aeroport** se po dvou letech na Goethově vyhlídce přesunul blíž samotnému festivalu – tančit až do rána se bude v budově někdejší stáčíny minerálních vod a výroby vředelní soli mezi ulicemi Horova a U Solivárny. Od Thermalu se tam dostanete za necelých deset minut pěšky, areál najdete u zastávky Tržnice za supermarketem Albert. Oprava: Měli byste ho najít, ba musíte! Protože to podle všeho bude stát za to.

„Je to nádherný prostor, do kterého se čtrnáct let nikdo nepodíval,“ říká Jiří Šebesta z distribuční společnosti Aerofilms, která klub ve Varech pět let provozovala na Divadelním náměstí a pak dva roky na Goethově vyhlídce. „Bude to zážitek jak pro návštěvníky festivalu, tak pro Karlovaráky, které nepřístupné haly určitě taky budou zajímat. Na atmosférické Goethově vyhlídce jsme Aeroport měli rádi, i když byla náchylná ke špatnému počasí. Se stej-

ným nadšením ovšem objevujeme i nové prostory. A majitel objektu nám tady vyšel vstříc.“

Párty v novém Aeroportu bude podle všeho vypadat, jako kdyby někdo roztančil plac Zelenkova filmu *Karamazovi*. Industriální prostory jsou plné nepoužívaných strojů, kolem tanečního kotle se navíc vine výrobní linka. V jedné z místností se bude tančit, druhá poslouží jako chill-out zóna. K dispozici jsou dva velké bary. Výsledkem dvouměsíčních příprav organizátorů pak bude i světelná show. „Návštěvníci se budou moci bavit i venku, otevřeme také velký dvůr,“ doplňuje Honza Noháč z Aerofilms.

V programu zaujmou DJs známí z pražského klubu NEONE, fotograf Radek Brousil hrající jako Call Me Radeq, rezidenti Radia 1 či klubu Bukanyr. Dnes večer můžete vyrazit na párty k festivalové komedii Štěpána Altrichtera *Schmitke*, ve čtvrtek je pak na programu očekávaná Polygon Nacht, která navazuje na stejnojmenné úspěšné párty v hlavním městě. Začátek je každý den vždy ve 20.00 a s festivalovou akreditací máte vstup zdarma, jinak platíte 50 korun. Všechny informace najdete na www.aeroport.cz

SPOLU A CHUTNĚ

KOUSEK AMERIKY 24/7

Je libo fast food? Kvalitní, čerstvý a osobitý? Máte-li na přeběhnutí z letos nového kina v Národním domě do kina v Puppě jen půlhodinku, zastavte se u „hladových oken“ v Zeyerově ulici!

Martina Bělíková

Těm již pátým rokem vévodí **New York Burger** a jeho mladší sourozenec **New York Chicken**. Majitel Albert, rodilý Američan, si jako šéfkuchař po příchodu do Čech vyzkoušel práci v hotelech na kolonádě, ale nakonec se rozhodl vydat vlastní cestou.

Jeho podnik se specializuje na hamburgery z čerstvých a kvalitních surovin s recepturou *Detroit style*, což je kombinace čedaru, slaniny a grilované cibulky. Hovězí maso s původem pochází od řezníka prověřeného lety spolupráce, housky zase z místní pekárny. Žádné polotovary v **New York Burger** nehledíte.

Pomyslným bestsellerem je Double Bacon Cheeseburger, protože, jak říká Albert, Češi jednoduše milují slaninu. Burgery se prodávají v různých velikostech od 62 g až do 400 g masa, takže zaženete hlad klidně i ve tři hodiny ráno – osobitá fastfoodová restaurace s výzdobou snímky karlovarských Warriors, týmu amerického fotbalu, má totiž během festivalu otevřeno nonstop. Na výběr dostanete z několika domácích omáček: kari, medová hořčice nebo „ranch“ podle rodinné receptury.

Druhá polovina bistra, **New York Chicken**, patří mexickému jídlu a kuřecím specialitám, po-

chutnat si můžete na tortillách, wrapch nebo vege burritu. Většina surovin se dováží přímo z Mexika, najdete tu i oblíbené limonády Jarritos, vyráběné z ovoce pěstovaného ve Střední Americe a dochucené přírodním třtinovým cukrem. Doporučit můžu taky

hranolky s čedarem – stojí i za ten žlučňkový záchvat, co vás po jejich konzumaci nejspíš čeká, a ne-najdou konkurenci ani v pražské The Tavern. Když dostanu cestou z Aeroportu nad ránem hlad, nedokážu si pomoci. Lepší lék na festivalovou kocovinu neznám! ■

ADRESA PODNIKU

New York Fast Food, Zeyerova 953/4,
360 01 Karlovy Vary

Na famózní burgery nemusíte letět do NYC. Zkuste New York Fast Food.

ZNĚLKA JE NÁROČNÁ RADOST

Filmový a reklamní producent **Daniel Bergmann** pro festival už od roku 2008 připravuje černobílé znělky se světoznámými a oceněnými tvůrci. Spoty s Harveyem Keitelem, Judem Lawem, Helen Mirren a dalšími pak režírují Ivan Zachariáš a Martin Krejčí. Letošním přírůstkem je znělka s oscarovým Melem Gibsonem.

Producent znělky Daniel Bergmann

Co je na festivalových znělkách z producentského pohledu nejobtížnější?

Je to taková náročná radost. Pokaždé vymýšlíme něco nového, máme vždycky jiného herce, který na festivalu v minulých letech obdržel Křišťálový glóbus. Musíme se s ním nejprve na natáčení shodnout, potom se většinou vypravíme na místo, kde se daný herec nachází. S Melem jsme točili v Los Angeles v domě, který jsme museli zatemnit, abychom vytvořili noční atmosféru. Bylo to jedno z největších natáčení a taky asi nejtěžší, protože se na poslední chvíli řešily změny ve smlouvách k vybrané lokaci. Čas herců bývá velmi limitovaný, v tomto ohledu nám ale Mel Gibson vyšel vstříc.

Specializoval jste se na reklamy, ale nedávno měl premiéru váš druhý celovečerní film *King Jack*. Budete v tomhle trendu pokračovat?

Naše produkce Stínk vznikla se zaměřením na videoklipy a reklamy, ale vždycky jsem měl zájem dělat i delší projekty a k těm definitivně mímíme, reklama bude nejspíš ustupovat. Je to klasický postup – tihneme k vyprávění příběhů a chceme se zabývat důležitějšími vzáky než těmi, které vznikají při práci na zakázku. ■ (šš)

TUSCULUM

RESTAURANT, COFFEE & TEA ROOM, PENSION

Nově zrekonstruovaná rodinná restaurace s domácí kuchyní a sezónním menu.

Home cuisine & Season menu
RESERVE: +420 739 541 008
Sadová 31, Karlovy Vary
www.tusculumkv.cz

HERBIE HANCOCK

PRAHA
FÓRUM KARLÍN
24.7.2015

TICKETPRO
www.ticketpro.cz

FORUM KARLÍN

MANIA PROMOTION

PHOTO BY DOUGLAS KIRKLAND

HLAVNÍ SOUTĚŽ

SLÁVEK HORÁK DNES VE VELKÉM SÁLE UVEDE SVĚTOVOU PREMIÉRU SVÉHO SNÍMKU *DOMÁCÍ PÉČE*

PRO FILM JSEM MUSEL DOZRÁT

Je mu čtyřicet a doposud o něm v českém filmovém světě nebylo moc slyšet. Teď natočil celovečerní debut o ošetřovatelce domácí péče, která je celá jeho máma. A hned se s ním dostal do karlovarské Hlavní soutěže.

Zbyněk Vlasák

Proč vám cesta k debutu trvala tak dlouho?

Spousta mladých režisérů točí své první snímky hlavně proto, aby se vyřádili. Režie jsou pro ně jízdy, záběry z jeřábů a akční scény. Já dvacet let točil reklamy, sjezdil jsem půl světa a mohl si tohle všechno vyzkoušet. A zjistil jsem, že ze všeho nejvíc chci vyprávět příběh s nějakou hloubkou, a zároveň jsem pochopil, že do ní musím dorůst. Až nějak po pětatřicítce jsem začal přemýšlet nad námětem.

A jak jste ho tedy vymyslel?

Jezdil jsem často k rodičům na Moravu, abych měl na psaní klid. To se ale úplně nedařilo, protože mě máma pořád vyrušovala svými historkami z práce – ona je ošetřovatelka v rámci domácí péče. Trvalo mi půl roku, než mi došlo, že mi vlastně nevědomky napovídá, o čem psát, a že je to stokrát lepší, než co bych sám kdy vymyslel. Ty její historky nedržely moc pohromadě, takže jsem je musel propojit. Ve finále je ústřední postava sice inspirovaná mámou, ale překážky jsem jí do cesty postavil až já.

Kolik jejích historek tam zůstalo? Co třeba ta, kde budoucí zeť pomáhá hlavní hrdince s jednou nahou obří pacientkou?

To se zrovna nikdy nestalo. Ale i tak je to celá moje máma. Stačí, aby někdo přišel třeba jenom na návštěvu, a ona už ho zapojí. „Však si musíme pomáhat, ne?“ Vůbec ta postava se mámě opravdu hodně podobá, rozdala by se pro druhé, až nestíhá myslet na sebe. Mám ale pocit, že je to generační věc, že ty naše maminky jsou takové skoro všechny. Že si vždycky vezmou ten nejspálenější řízek. Jako teenagera mě to hrozně rozčilovalo, vadilo mi, jak se sebou máma zachází. Až když jsem se odstěhoval, smířil jsem se s tím, že jiná nebude.

Je i prostředí autentické?

Točilo se v domě a na zahradě mých rodičů, vinohrad z filmu je taky náš, představitelka hlavní role Alena Mihulová nosí oblečení ze šatníku mojí mámy. Nešlo ani tak o nahánění autenticity, ale to prostředí prostě odpovídá postavě, kterou jsem napsal.

Jak se vaší mámě její představitelka líbila?

To byla její první otázka, když jsem jí řekl, že o ní píšu film: „Kdo mě bude hrát?“ Prošli jsme spolu herečky z její generace, ona je zná ze seriálů, a všechny jí připadaly perfektní. Já do role manžela od začátku chtěl Bolka Polívku, protože on je přesně typ toho Morávka, který má svou ženu rád, ale nikdy by jí to neřekl, takže se schovává za fórký. Alena Mihulová mi zprvu připadala pro Bolka moc mladá, ale když jsme ji trochu ostaršili a postavili je vedle sebe, jeho obra a ji drobounkou, bylo jasno.

Zkoušeli jste nějak dopředu?

Já je oba vzal k nám domů, aby moje rodiče poznali. Šli jsme do vinohradu, pilo se víno. Po dvou hodinách jsem řekl: Mami, tati, teď nás prosím nechte, budeme pracovat. Otevřel jsem scénář a začal koktat první scénu, ale Bolek mě zastavil a říká: „Klid, tys to hezky napsal, my ti to hezky zahrajem, já rozumím tvému tatovi, Alenka tvoji mamince, ty si to hezky natočíš, to bude pěkné.“ Čímž skončilo veškeré zkoušení.

Vy jste byl už ve Zlíně na škole žákem Jana Gogoly, teď vám dělal dramaturga. Jakou sehrál roli v genezi scénáře?

Obrovskou. Vlastně už od doby, co jsme se potkali ve Zlíně, spolu probíráme všechny mé nápady. Měl jsem štěstí, že tohle téma je i jemu blízké, sám žije asi patnáct kilometrů od mých rodičů, rozumí tamní nátuře. Navíc dokáže udržet nadhled a odstup, v tomhle je jako dramaturg neocenitelný. A abych byl konkrétní, třeba úplně poslední záběr byl jeho nápad, prone-

Po dvaceti letech, kdy po světě točil reklamy, se Slávek Horák vrátil na Moravu s filmem.

sený jen tak mimochodem před dvěma lety. Díky němu vypadám, že umím krásně vyprávět obrazem.

Jak si představujete varskou premiéru?

Jsem hrozně zvědavý, jak budou diváci reagovat.

Když jsme to někomu pouštěli a lidi se třeba nesmáli, říkal mi střihač Vláda Barák, ať si z toho nic nedělám, že lidi se smějou dovnitř. Doufám, že se ve Varech budou smát i ven. ■

DOMÁCÍ PÉČE, ČESKÉ ŽELÍZKO V OHNI, PŘEDSTAVUJE SILNOU ŽENSKOU HRDINKU

ROLE PRO MĚ!

Domácí péči s Alenou Mihulovou v hlavní roli uvidíte ve světové premiéře dnes ve 20.00 ve Velkém sále.

Ošetřovatelka Vlasta bojuje v novém snímku debutujícího režiséra Slávka Horáka nejen s těžkou nemocí, ale i s tím, že se příliš stará o druhé a na sebe už jí nezbývá čas. Mnohotvárnou a plastickou ženskou postavu, která prochází zásadní životní změnou, ztvárnila **ALENA MIHULOVÁ** známá z kultovních Kachyňových *Sestřiček* či *Krávy*. Tato role je pro ni velkolepým návratem na filmové plátno.

Veronika Bednářová

Co jste si pomyslela, když jste dočetla scénář *Domácí péče*?

Bože, to je tak krásně napsaná postava! Normální ženská, jakých znám desítky ve své rodině i v okolí, holka z masa a kostí, opravdová, živá... Tu bych chtěla hrát! Příběh je v podstatě tragikomický – jsou v něm sice vážné věci, ale napsané s lehkostí i humorem. Říkala jsem si: Tu roli musím dostat, tu chci! To se mi nestává často.

Kdy jste takový pocit zažila naposledy?

Při čtení scénáře k filmu *Kráva*, který pak natočil můj manžel Karel Kachyňa. To už je víc než dvacet let.

Jak probíhalo první setkání s režisérem Horákem?

Vůbec jsme se neznali, ale už po první schůzce jsem měla pocit, že jsme stejná krevní skupina. Po dvou hodinách rozhovoru jsem mu řekla: „Teď vás ještě musím přesvědčit, že je to role pro mě.“ On mi odpověděl: „Ale to už jste

udělala! Jenže jste strašně mladá. Bohužel to nepůjde.“ Vše se opakovalo třikrát čtyřikrát, průběžně jsem přicházela v nejdřívějších džínách, svetrech, nenalíčená, nehty nenalakované, už jsem skutečně nevěděla, jak bych se zdevastovala – a pořád jsem byla moc mladá. Tak jsem navrhla: „Co omladit celé obsazení?“ Jenže to neprošlo.

Byla jste zklamaná?

Spíš trochu smutná. Byla jsem přesvědčená, že vesmír je mi tak nakloněn, že není možné, aby tah-

le práce nakonec nevyšla. Zkomplikovalo se to i tím, že už byl vybrán partner, Bolek Polívka – v České televizi se báli, abychom nevypadali jako otec s dcerou. On má dva metry, já 150 centáků – půjdeme vůbec k sobě? Dělalí jsme kvůli tomu kamerové zkoušky. Slávek donesl pracovní oblečení své maminky, podle které příběh psal, přivedl maskérku, která mi vytvořila šediny, kruhy pod očima a přidala mi pár let. Sedli jsme si s Bolkem před kameru, zaspívali si Ej, od Buchlova, a najednou tam seděli dva Moraváci, kteří jako by se sto let znali. A já jsem okamžitě věděla, že jsme si ve filmu souzeni.

Vy jste se o manžela, režiséra Karla Kachyňu, taky starala, než v roce 2004 zemřel. Takže jste měla příběh svým způsobem odžít. Co tehdy domácí péče o manžela obnášela?

To, co obnáší péče o nemocného člověka, kterého si necháte až do posledních dnů doma. Zůstala jsem sama s osmiletou holčičkou, se psem, starala se o dům, zahradu, Karolínka chodila do školy. Z jedné strany jsem slyšela – mamí, mamí, z druhé – Ali, Ali, knímala jsem mezi oběma. Člověk, který od rána do večera pečuje o někoho s těžkou nemocí, ví přesně, o čem mluvím. Trvalo to dva roky, z čehož půl roku byl opravdový očistec. Nakonec jsem se musela naučit starat se o sebe. Dnes už to myslím umím. Kdyby z kina odešlo pár ženských domů a řeklo si: Tak a teď jsem na radě já – udělám něco pro sebe, budu se o sebe starat, chci mít hezký život, měl by ten film smysl. ■

1

Nejslavnější agent pojištěn u nás!
Jediné cestovní pojištění bez limitů

S vámi od A do Z

Allianz

Věděli jste, že Allianz pojišťuje natáčení již od dob němému filmu? Pojišťujeme přes 80% amerických filmů a James Bond patří k našim nejvěrnějším klientům.

Pojištění dokončení filmu musí mít v Hollywoodu všechny snímky. Například Terminátor 3 měl pojistku na 2,54 mld. dolarů.

Karlovy Vary International Film Festival
Allianz pojišťovna, oficiální pojistitel 50. ročníku MFF Karlovy Vary

NAPŘÍČ SEKCEMI NAJDETE SEDM RUMUNSKÝCH FILMŮ – V HLAVNÍ SOUTĚŽI JSOU DOKONCE DVA!

RUMUNSKÁ VLNA SE VALÍ DÁL?

Režisér Radu Jude v dramatu *Aferim!* ukazuje rumunskou podobu otroctví z roku 1835.Cristinu ze snímku *Box* (režie Florin Șerban) pronásleduje mladík, který je ale vlastně docela sympaták.

V roce 2000 nebyl v Rumunsku vyroben jediný film a nic nenasvědčovalo tomu, že by měla tamější kinematografie v nejbližších letech někoho zaujmout. Situace se však nečekaně zlepšila – a v roce 2001 natočil tehdy dvaatřicetiletý Cristi Puiu svůj debut, road movie *Zboží a peníze*, který se probojoval do Cannes.

Klára Kolářová

Další úspěšné snímky na sebe nenechaly dlouho čekat; svou roli v tom sehrály také reformy v Národním centru pro kinematografii. Že se opravdu něco děje, se potvrdilo v roce 2005, kdy Puiův druhý celovečerní film *Smrt pana Lazarescu* získal v Cannes cenu v rámci sekce Un certain regard. Vrcholem pak byl rok 2007, kdy nejspíš nejslavnější snímek hnutí, *4 měsíce, 3 týdny a 2 dny* Cristiana Mungiu, obdržel v Cannes Zlatou palmu (a vy jste jej následně viděli na karlovarském festivalu).

Po sérii mezinárodních úspěchů se začalo mluvit o tom, co nové rumunské snímky spojuje. Kromě často nekomplikované formální stránky to byla témata zabývající se buď komunistickým režimem, nebo jeho důsledky v době současné. Bývalý ředitel Rumunského kulturního institutu Mircea Dan Duta zdůrazňuje, že Rumunsko v 60. letech nemělo na rozdíl od mnoha jiných států koherentní filmářský proud. Snímky po roce 2000 podle něj začaly

používat „finty“, které znají mnozí světoví tvůrci už čtyřicet let, jako třeba dokumentárnost vyprávění nebo kritické zkoumání skutečných problémů své země.

Široké žánrové rozpětí

V letošním karlovarském programu najdeme celkem sedm rumunských snímků: excelentní historické podobenství *Aferim!*, drama *Box* o stalkerovi, který však je spíš sympatický než odpuzivý, animovaný *Kouzelný vrch*, v canneské sekci Un certain regard oceněnou komedii *Poklad*, drama *O patro níž*, které soutěžílo tamtéž, krátkas *Sbírka vůní* a debut o strastech dospívání *Svět patří mně*.

„Na nových vlnách je obecně nejtěžší určit, kdo do nich patří a kdo se vůči nim naopak vymezuje. Rumunští tvůrci se během posledních let vyprofilovali hodně různými směry,“ popisuje umělecký ředitel festivalu Karel Och. A výše zmíněné snímky z letošního programu mu dávají za pravdu, žánrové rozpětí je tu dost široké. Dají se tyto tituly do nové vlny ještě zařadit? A jak se

k ní staví jednotliví tvůrci?

Režisérka Anca Damian, která je s *Kouzelným vrchem* zařazena v Hlavní soutěži, pracuje se stylizací a nadsázkou. K minimalismu, o němž se mluví jako o spojujícím prvku nové vlny, má daleko a sama Damian s ní ani žádnou spojitost necítí.

Florin Șerban, režisér *Boxu*, druhého rumunského zástupce v boji o Křišťálový glóbus, pak upozorňuje na nebezpečí zjednodušování: „Myslím, že rumunská nová vlna neexistuje. Filmy, které u nás vznikají, jsou příliš odlišné na to, abychom mohli o něčem takovém mluvit,“ řekl už před pěti lety pro slovenskou tiskovou agenturu SITA.

Jednou z hlavních postav rumunského kinematografického vzepětí je Corneliu Porumboiu, jehož komedie *Poklad* je zařazena v Jiném pohledu. Porumboiu zase na svém letošním masterclassu na pražské FAMU tvrdil, že se tématy vytyčenými novou vlnou nenechává svázat: „Náměty si hledám sám podle situací, které mě nějakým způsobem zaujmou. Není v tom žádný systém.“

Jistou podobu myšlenkového dědictví minulého režimu řeší Radu Muntean v dramatu *O patro níž*. Zpohodlnělý padesátník Patrascu vyslechne hádku svých sousedů, která vyústí ve vraždu. Hrdina stojí před zásadní volbou – měl by delikt nahlásit, nebo raději pohodlně předstírat, že se nic nestalo? „Je to film o lidech, kteří jsou spíš slabší, podobně jako my,“ přibližuje svůj záměr režisér.

Další kmenový představitel nové vlny, Radu Jude, se ve svém easternu *Aferim!* vrací ještě hlouběji do minulosti než snímky je-

ho kolegů, a to konkrétně do roku 1835. Sledujeme příběh otce se synem, kteří stopují uprchlého otroka. Film byl natočený na černobílý materiál a podpořil jej i český Státní fond kinematografie.

Novinářský mýtus?

Další směřování rumunského filmu závisí také na začínajících tvůrcích. A zdá se, že i oni si hledají (a nacházejí) své vlastní, svébytné cesty. Režisér Nicolae Constantin Tănase obsadil do svého celovečerního debutu o dospívání s názvem *Svět patří mně* (sekce

Na východ od Západu) neherce, které našel přes Facebook. Už před dvěma lety uvedl karlovarský festival debut Igora Cobilean-ského s názvem *Lekce létání*. Letos se tento režisér vrací s krátkým filmem *Sbírka vůní* o chlapci, který shání peníze na lék pro svou nemocnou matku. Snímek zvítězil na letošním Festivalu krátkých filmů Praha.

Jak vidno, rumunské režiséry se stále vyplatí sledovat – ať už vám nová vlna přijde jako zajímavé kinematografické hnutí, nebo jen jako novinářský vytvořený termín. ■

Costi (vpravo) z komedie *Poklad* (režie Corneliu Porumboiu) má šanci pohádkově zbohatnout.

MÍT ODVAHU A NEPŘESTÁVAT SNÍT

V květnu letošního roku se na obrazovkách České televize objevila trilogie *Jan Hus*. Jeden z největších projektů, do jakého se u nás kdy jakákoli televizní společnost pustila. V červnu měl mezinárodní premiéru v německé Kostnici, následně jej díky prestižnímu kanálu ARTE viděli diváci v takřka celé Evropě. Zdá se, že se České televizi pomalu daří získávat pro svoji tvorbu i zahraniční publikum. „Za deset let bude televizní svět vypadat úplně jinak než dnes. Abychom se v něm neztratili, je důležité už teď mít odvalu a nepřestávat snít,“ říká generální ředitel ČT Petr Dvořák.

Nedávno jste tvrdil, že vyvést Českou televizi z izolace, do které se částečně dostala, bylo jedním z hlavních cílů, které jste si při svém nástupu do ČT před třemi lety stanovil. Má vůbec česká televizní tvorba potenciál oslovit i diváky v jiných zemích?

O tom jsem přesvědčený a existuje pro to několik důvodů. Jedním jsou české filmové školy, na které jezdí studovat řada lidí ze zahraničí, protože jsou pověstné svou vysokou kvalitou. Vedle toho stojí tradice – například v oblasti animované tvorby máme pevné základy, na kterých dokážeme stavět, a o nové Večerničky z produkce ČT mají zájem vysílatelé

od Japonska po Kanadu. A pak jsou tu samotní tvůrci. Aktuálně pro ČT připravují projekty lidé, jejichž filmy posbíraly řadu cen na mezinárodních festivalech a kteří nyní vstupují do vod televizních formátů, což je světový trend. Potenciál podle mě máme, ale netvrdím, že to bude rychlá a snadná cesta.

Existují kromě Jana Husa, kterého koprodukovala právě ARTE, další příklady zahraniční spolupráce?

Při spolupráci s ARTE jsme si uvědomili, že máme takřka identický zájem, totiž zpracovávat společensky důležitá témata divácky atraktivní formou. Z toho vzešel nejen Jan Hus,

Česká televize dnes spolupracuje s předními tuzemskými tvůrci.

ale třeba i Život podle Václava Havla nebo chystaný dokument, ve kterém se operní pěvec Rolando Villazón vydává po stopách Dona Giovanniho. Další příklady mezinárodní koprodukce najdete i tady na festivalu. Na cestě do Říma jsme spolupracovali s Polskem, stejně jako na vlastním dokumentu Bratříček

Kryl, který teď vyrábíme. Na Domácí pěči se zase podílelo Slovensko. Právě spolupráce se zeměmi v našem regionu, se kterými sdílíme historický, politický i kulturní kontext, je velmi perspektivní cesta, po které bych se rád vydal. Takové společné projekty mají velkou šanci oslovit publikum i jinde v Evropě.

Vidíte vedle koprodukcí ještě jiný způsob, jak by se ČT mohla přiblížovat divákům za hranicemi?

Ano, vidím v podstatě dvě základní linie vývoje. Tou první je logicky co nejvyšší vlastní tvorba. Loni získala černá komedie *Osmý Jiřího Stracha* s Ivanem Trojanem v hlavní roli Grand Prix Europa, jakéhosi evropského Oscara v oblasti televizní produkce. Druhou cestou je pak testování nových formátů. Možná si vzpomenete na médii propíranou Dolenou v protektorátu, pořad, který se řadí k žánru takzvané living history TV. Jeho cílem nebylo provokovat, ale hledat jinou než konvenční cestu ke zpracování určitého tématu. Nakonec byl pořad vybrán do přehlídky dvaceti nejzajímavějších formátů, které v Evropě v roce 2015 vznikly, a zájem o něj projevil i zahraniční televizní.

ČT je největším koproducentem hraných i dokumentárních snímků u nás. Loni jste přesně na tomto místě slíbil, že vám už neuteče žádný

špičkový tuzemský film. Daří se vám toto předsevzetí naplňovat?

Těm generalizujícím slibům bych se měl raději vyhýbat... Je samozřejmě i na tvůrcích, zda Českou televizi osloví, ale myslím, že v našem filmovém centru dnes funguje profesionální tým, který odvádí skvělou práci. Vezměte si, že je letos do oficiálního programu festivalu zařazeno osmnáct koprodukčních filmových projektů ČT, navíc se dva z nich utkají přímo o Křišťálový glóbus. To je pro ČT nejen nejvyšší číslo v historii, ale zároveň i vynikající vize.

Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary se letos koná popadesáté, Česká televize vysílá dvaadesát let. Co je podle vás důležité pro to, aby obě instituce úspěšně fungovaly třeba i za dalších deset let?

Za deset let bude televizní svět vypadat úplně jinak než dnes. Možná i ten filmový. Abychom se v něm neztratili, je důležité už teď mít odvalu a nepřestávat snít. Jakkoli pateticky to může znít. [pr]

emo program / na zítřka for tomorrow

Chceme vám, stejně jako loni, usnadnit orientaci v programu, proto vám přinášíme žánrové piktogramy (vysvětlivky vidíte výše), které pro vás připravili Lukáš Franz a reklamní agentura JANDL Praha.

9:00

Kkum-bo-da Hae-mong / Hledisko interpretace
Kino Drahomíra 4K1

Režie: Lee Kwang-kuk
Jižní Korea, 2014, 99 min.

Mladá frustrovaná herečka potkává jednoho dne v parku detektiva, který umí vykládat sny. Děj se brzy přenáší do roviny, kde vládne snová logika a není úplně zjevné, co je jen iluze, a co realita.

While walking in the park one day, a young

frustrated actress meets a detective who knows how to interpret dreams. The plot quickly shifts to a plane where dream logic prevails and the line between illusion and reality is not entirely clear.

9:00

Ciało / Tělo
Velký sál 411

Režie: Małgorzata Szumowska
Polsko, 2015, 90 min.

Samota má spoustu podob, stejně jako snaha jí uniknout. Olga volí sebezníčající anorexii, její otec láhev a netradiční psycholožka, která jim má pomoci, kontakt se záhrobím. Rodinné drama o tom, jak těžké bývá vyrovnat se se ztrátou blízké duše, získalo cenu za režii na Berlinale.

Solitude has a myriad forms, as do the attempts to escape it. Olga opts for self-de-

10:00

Nightingale / Rozervaná duše

Divadlo Husovka 4H1

Režie: Elliott Lester
USA, 2014, 83 min.

Válečný veterán s nicotnou prací a ještě nicotnějším životem se ve svém domě propadá čím dál hlouběji do psychických problémů. Režisér Elliott Lester inscenuje tuto studii vzrůstajícího šílenství jako minimalistické sólo vystoupení známého britského herce Davida Oyelowo.

A war veteran with a trivial job and an even more trivial life begins to unravel in his

10:00

Above and Below / Nahoře a dole
Kino Čas 4C1

Režie: Nicolas Steiner
Švýcarsko, Německo, 2015, 124 min.

Polodokumentární výpověď o pěti postav s různě poznamenanou psychikou vznikala několik let, kdy režisér své antihrdiny, vybočující z našeho světa, sledoval v jejich mnohdy šokujících prostředích. Film ale nesází na senzaci, je spíše soustředěnou studií.

A not-quite-documentary probing the dam-

aged psyches of five characters floating on the margins of American society, whom the director filmed in their frequently shocking environments over a number of years. Unconcerned with sensationalism, the film presents a focused study.

10:00

Mise en scene with Arthur Penn (a conversation) / Mizanscéna s Arthurem Pennem (konverzace)

Kinosál B 451

Režie: Amir Naderi
USA, Itálie, 2014, 215 min.

Netřeba se bát mluvící hlavy v dokumentárním filmu, zejména pokud patří legendárnímu tvůrci Arthuru Pennovi. Téměř čtyřhodinový záznam rozhovoru proslulého iránského filmaře a cinefila s tvůrcem

snímku *Bonnie a Clyde* je jedinečným režisérským master classem.

No need to dread the talking head in this documentary piece, especially when it belongs to legendary filmmaker Arthur Penn. Almost four hours long, the film sees the celebrated Iranian director and cinephile interviewing the creator of *Bonnie and Clyde*, offering us the chance to attend a one-of-a-kind directorial master class.

10:00

Ty i ya / Ty a já
Městské divadlo 4D1

Režie: Larisa Shepitko
SSSR, 1971, 93 min.

Pokračování na str. 8

50th

The
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

KARLOVY VARY

OFFICIAL MAKE-UP ARTIST

Douglas

Režisérka se opakovaně soustřeďuje na hrdiny, kteří se ocitají v mezní situaci. Zde se jedná o trojici třicátníků, z nichž každý po svém prochází vnitřní krizí. Motiv putování jako cesty za poznáním je tu spojen s postavou lékaře Petra, který si tak uvědomí, že smysl života nelze vyměnit za materiální blahobyt.

Larisa Shepitko frequently focused on heroes who find themselves in pivotal situations: in this case three characters in their thirties, each of whom is experiencing some kind of crisis. The motif of wandering as a journey towards self-awareness is here associated with the doctor, Pyotr, who ultimately realises that true meaning in life cannot be exchanged for material prosperity.

10:00 **Varieté / Varieté****Národní dům 4N1**

Režie: E. A. Dupont
Německo, 1925, 95 min.

Velkolepé filmové salto mortale na archetypickém půdorysu (jedna žena – dva muži); vic není třeba dodávat. Po uvedení v USA byl kritikou i publikem adorovaný němý snímek silně zkrácen. Díky komparaci všech dochovaných pramenů máme k dispozici *Variété*, které se premiérové verzi z listopadu 1925 blíží víc než všechno, co mohli vidět diváci během posledních desítek let.

A grand cinematic **salto mortale** archetypically told (one woman – two men); no more need be said. To get past US censors, this silent film adored by critics and audiences alike was extensively cut. Thanks to comparisons of all extent sources, the 2015 Berlinale gave us a *Variété* that comes closer to the premiere version of November 1925 than anything audiences would have seen in past decades.

10:00 **Babai / Babai****Pupp 4P1**

Režie: Visar Morina
Německo, Kosovo, Makedonie, Francie, 2015, 103 min.

V Kosovu, Německu a na cestě z jedné země do druhé se odehrává příběh desetiletého Noriho, jehož veškerou realitu vyplňuje postava otce Gezima. Ten však jednoho dne odjíždí za prací na „Západ“. Nori se s náhlým otcovým zmizením nehodlá smířit.

The story of ten-year-old Nori plays out in Kosovo, in Germany, and on the road between the two countries. His father Gezim dominates his entire world, however, one day he leaves for work in the “West” and Nori won't be placated concerning his sudden disappearance.

10:30 **Pionery-geroi / Pionýři hrdinové****Richmond 4R1**

Režie: Natalya Kudryashova
Rusko, 2015, 115 min.

V dětství žili vykonáváním hrdinských skutků, dnes jsou z nich úspěšní a životem unavení třicátníci, kteří nenacházejí uspokojení z lukrativní práce ani hromadění statků. Pronikavá, komplexní a vtipná analýza marného života poslední generace sovětských pionýrů.

In childhood they lived by performing heroic acts. Today they are successful 30-year-olds beset by ennui who no longer find satisfaction from high-paying jobs or from amassing possessions. A penetrating, comprehensive, and humorous analysis of the futility experienced by the last generation of Soviet pioneers.

11:30 **Lovu zdar! / Lovu zdar!****Kino Drahomíra 4K2**

Režie: Jaroslav Kratochvíl
Česká republika, 2014, 66 min.

Lovec divoké zvěře může – ale nemusí – být jejím znalcem, milovníkem krás přírody, poetou, sběratelem exotických trofejí, cestovatelem či dobrodruhem. Tři svérázní protagonisté slouží debutujícímu režiséři k tomu, aby zachytil rozporuplnou povahu fenoménu myslivosti v jeho středoevropské podobě.

A wild game hunter might be an expert on game, or someone who loves natural beauty, a poet, a collector of exotic tro-

phies, a traveller, or an adventurer. Or he might be none of these things. The debuting director selects three unconventional protagonists to assist him in capturing the contradictory nature of the hunting phenomenon, Central European style.

11:30 **Koza / Koza****Velký sál 4I2**

Režie: Ivan Ostrochovský
Slovenská republika, Česká republika, 2015, 75 min.

Paradokumentární road movie Ivana Ostrochovského o bývalém boxerovi, který naposledy navléká rukavice, aby vydělal přítelkyni na potrat.

A para-documentary road movie by Ivan Ostrochovský about a former boxer who puts on the gloves one final time to earn the money for his girlfriend's abortion.

12:30 **Gerilla / Gerila****Kino Čas 4C2**

Režie: Anders Hazelius
Švédsko, 2015, 74 min.

Mladý Adam přijde o přítelkyni a matku svého dítěte, ale rád by ji dostal zpátky. Aby zaplnil pocit životní prázdnoty, začne pomáhat na kontroverzním projektu.

Young Adam has lost his girlfriend (the mother of his child) but he'd like to win her back. In order to banish his feelings of emptiness, he agrees to help with a controversial project.

12:30 **Mediterranea / Mediterranea****Malý sál 4Z2**

Režie: Jonas Carpignano
Německo, USA, Velká Británie, Itálie, Francie, 2015, 107 min.

Ayiva a Abas patří ke skupině imigrantů, která se z Afriky strastiplně dostala přes moře do Itálie. Ayiva se svou vůlí uchytit se a Abas, propadající nejprve rezignaci a poté nenávisti vůči všemu v novém prostředí, ztělesňují dva základní přístupy k situaci, do které se v Evropě dostávají přistěhovalci ze zemí zcela odlišné kultury.

Ayiva and Abas are part of a group of immigrants who undergo a distressing journey across the sea from Africa to Italy. Ayiva uses sheer willpower to find his footing, while Abas first succumbs to resignation and then to hatred toward everything in the new land. The pair embody the two fundamental approaches to the situation facing immigrants from countries with completely different cultures after they arrive in Europe.

13:00 **Comoara / Poklad****Divadlo Husovka 4H2**

Režie: Corneliu Porumboiu
Rumunsko, Francie, 2015, 89 min.

Costi žije s rodinou v Bukurešti a večer rád čte synkovi příběhy Robina Hooda. Jednou se mu soused z domu svěřil s přesvědčením, že na zahradě jeho prarodičů je zakopaný poklad. Kdyby mu Costi pomohl najmout detektor kovů a odjel s ním po pokladu pátrat, je ochoten se s ním rozdělit.

Costi lives with his family in Bucharest and enjoys reading the story of Robin Hood to his little boy. One day one of his neighbors tells him he's pretty sure that there's some buried treasure in his grandparents' yard. If Costi helps him borrow a metal detector

and is willing to help him search for it, then they'll split whatever they find.

13:00 **Ti mene nosiš / Ty mě nosíš****Lázně III 4L2**

Režie: Ivona Juka
Chorvatsko, Slovinsko, Srbsko, Černá Hora, 2015, 155 min.

Dora by se chtěla stát fotbalovou agentkou. Během nelehkého období dospívání se sblíží se otcem, jenž má problémy se zákonem. Mladá žena lves se stará o nemocného otce. Vyčerpávající životní etapa jí přináší poznání, že čím více ho ztrácí, tím oslabenější je i ona sama. Nataša, úspěšná producentka ve středním věku, je těhotná a problémy s očekáváním potomka ji dovedou k rozhodnutí navázat znovu vztah s odcizeným otcem.

Dora would like to become a football manager. During a tough period growing up she draws closer to her dad, who is in trouble with the law. A young woman named lves nurses her ailing father. This exhausting stage of her life makes her aware that as she gradually loses him, the weaker she herself becomes. Nataša, a successful middle-aged producer, is pregnant and the problems associated with her condition lead to her decision to confront her estranged father.

13:00 **Pohádka máje / Pohádka máje****Městské divadlo 4D3**

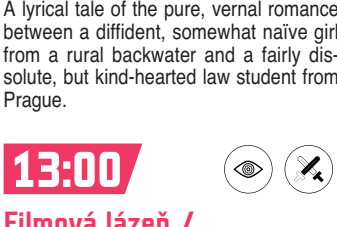
Režie: Karel Anton
Československo, 1926, 115 min.

Lyricky pojatý příběh o čisté jarní lásce mezi nesmělou, lehce naivní dívkou z venkovské samoty a mírně zhyralým, ale dobrasrdečným studentem práv z Prahy.

A lyrical tale of the pure, vernal romance between a diffident, somewhat naïve girl from a rural backwater and a fairly disolute, but kind-hearted law student from Prague.

13:00 **Filmová lázeň / Filmová lázeň****Národní dům 4N2**

Režie: Miroslav Janek
Česká republika, 2015, 79 min.

Historie MFF Karlovy Vary od jeho založení v roce 1946 a prvních, nesoutěžních let po jeho 50. ročník. Kromě množství archivních materiálů včetně slavných vstupů Miroslava Horníčka využívá dokument Miroslava Janka rozhovorů s pamětníky lepších i horších časů největší filmové události východní Evropy.

Historie MFF Karlovy Vary od jeho založení v roce 1946 a prvních, nesoutěžních let po jeho 50. ročník. Kromě množství archivních materiálů včetně slavných vstupů Miroslava Horníčka využívá dokument Miroslava Janka rozhovorů s pamětníky lepších i horších časů největší filmové události východní Evropy.

13:00 **Pesn pesney / Píseň písní****Pupp 4P2**

Režie: Eva Neymann
Ukrajina, 2015, 76 min.

Uznávané dílo klasika jidiš literatury Šoloma Alejchema posloužilo jako inspirace ukrajinské filmáře, jejíž třetí snímek nabízí výrazně stylizovanou podívanou ze za-

niklého světa židovského štetlu počátku 20. století.

The acclaimed work by renowned Yiddish writer Sholem Aleichem served as inspiration for the Ukrainian filmmaker, whose third picture offers a markedly stylized vision of the lost world of the Jewish shtetl at the beginning of the 20th century.

13:30 **Ixcanul / Ixcanul****Richmond 4R2**

Režie: Jayro Bustamante
Guatemala, Francie, 2015, 91 min.

Debutové drama Jayra Bustamanteho o potomcích Mayů, kteří žijí v odlehle části Guatemaly, na dohled aktivní sopky. Uhrančivé nasnímaní neherci na úpatí vulkánu, který je připomínkou věčných tradic i současných problémů, získali Bustamante mu na letošním Berlinale Cenu Alfreda Bauera.

Jayro Bustamante's debut drama concerns present-day Mayans living in a remote region of Guatemala. Exquisitely filmed non-actors at the base of a volcano – a reminder of age-old traditions and contemporary problems – earned Bustamante the Alfred Bauer Prize at this year's Berlinale.

14:00 **23 Kilometres / 23 kilometrů****Kino Drahomíra 4K3**

Režie: Noura Kevorkian
Kanada, Libanon, Spojené arabské emiráty, 2015, 82 min.

Barkev Kevorkian je v pokročilém stadiu Parkinsonovy choroby, a tak se steskem vzpomíná na mládí, kdy pracoval ve slévárnách, miloval rychlou jízdu autem a trávil čas se svou malou dcerkou.

Suffering from an advanced stage of Parkinson's disease, Barkev Kevorkian spends his time recalling the past when he worked at a foundry, loved driving fast, and enjoyed time with his little girl.

14:00 **The Lobster / Humr****Velký sál 4I3**

Režie: Yorgos Lanthimos
Irsko, Velká Británie, Francie, Řecko, Nizozemsko, 2015, 118 min.

Nedaleká budoucnost: Všichni muži a ženy bez partnera jsou zatýkáni a odvázeni do Hotelu, kde si do 45 dnů mají najít protějšek. Pokud se jim to nepodaří, budou proměněni ve zvíře podle vlastního výběru. Tři muži, kteří se v hotelu spátelili, utečou do lesů, kde se přidají k povstalecké skupině Samotářů.

The near future: all men and women without partners are rounded up and taken to a hotel where they must find a counterpart within 45 days. If they don't succeed they'll be changed into an animal of their choice. Three men who become friends at the hotel escape into the woods, joining up with a rebellious group called The Loners.

15:30 **IEC Long / IEC Long****Kino Čas 4C3**

Režie: João Pedro Rodrigues, João Rui Guerra da Mata
Portugalsko, 2014, 30 min.

Maçao, bývalá portugalská kolonie na území Číny, bylo známé jako centrum výroby rachejtů a ohňostrojų. Z továrny IEC Long,

posledního pomníku tamní industriální minulosti, jsou dnes už jen ruiny.

Macao, the former Portuguese colony on Chinese soil, was known as a center of fireworks production. The IEC Long factory, the last monument to the area's industrial past, today lies in ruins..

Muerta Blanca / Bílá smrt

Režie: Roberto Collío
Chile, 2014, 17 min.

S využitím různých formátů a animačních technik se před námi rozvíjí příběh chilské vojenské posádky, kterou krutá andská bouře uvěznila v závějích.

Using a variety of formats and animation techniques, a story unfolds before our eyes of a Chilean military company trapped in the snow during a cruel Andean storm.

Resort / Resort

Režie: Martin Hrubý
Česká republika, 2015, 25 min.

Architektonicky ojedinělý resort na břehu Orlíku byl od 60. let tajným sídlem komunistického establishmentu, později jej živelně bující kapitalismus přehrád od rukou dnes nechvalně proslulých podnikatelů.

In the 1960s an architecturally unique resort built on the banks of Orlik reservoir became the secret getaway of the communist establishment, then later passed into the hands of notorious businessmen during the early days of unrestrained capitalism.

15:30 **No todo es vigilia / Není vždy svátek****Kinosál B 4S3**

Režie: Hermes Paralluelo
Španělsko, Kolumbie, 2014, 98 min.

Soustředěný dokument zaznamenává plicizivý tok času v životech Antonia a Felisy, manželů, kteří spolu strávili více než šedesát let. Zdolávání příkrých schodišť jejich skromného domova a vykonávání každodenních úkonů jim však bere stále více sil.

A focused documentary monitoring the slow, inevitable advance of time upon Antonio and his wife Felisa, who have spent more than sixty years together. Having to negotiate steep staircases in their simple abode and carry out their various daily tasks is taking an increasing toll on their health.

15:30 **Fuglehjerter / Křehká srdce****Malý sál 4Z3**

Režie: Halfdan Ullmann Tøndel
Norsko, 2015, 25 min.

Pěťadvacetiletý Benjamin čelí těsně před svými narozeninami mnoha vnitřním pochybnostem. Na jistotě mu nepřidá ani příjezd mladšího, úspěšnějšího bratra, ani přítelkyně, která mu v dobré víře odvypráví příběh nejerotičtějšího setkání, jaké kdy zažila – a nebylo to s ním...

Just prior to his birthday, 25-year-old Benjamin faces a plethora of internal doubts. He is unsure of the arrival of his younger, more successful brother, and even his girlfriend deepens his insecurity by relating the story of her most erotic encounter ever – and it wasn't with him...

L'offre / Nabídka

Režie: Moïra Pitteloud
Švýcarsko, 2014, 14 min.

Původně zajímavá nabídka práce pro bezpečnostní informační službu postaví mladíka s alžírsko-švýcarskými kořeny před mnoho otázek. Jsou to jeho schopnosti, nebo původ, co ho činí pro tuto práci vhodným kandidátem?

What was originally an interesting offer to work for the intelligence service ends up raising many questions for a young man with Algerian-Swiss roots. Is it his abilities or his origins that make him a suitable candidate for the job?

Pokračování na str. 9

HVĚZDNÝ ÚSMĚV!
Prestižní zubní kosmetika SWISSDENT,
partner festivalového instagramu.

The 50th INTERNATIONAL
FILM
Festival
KARLOVY VÁRY

MADE IN SWITZERLAND

Soutěžte každý den o lístky do kina a kosmetiku
SWISSDENT na www.profimed.cz.

21:30

As mil e uma noites - Volume 3, o encantado / Tisíc a jedna noc III - okouzlená

Malý sál 425

Režie: Miguel Gomes
Portugalsko, Francie, Německo, Švýcarsko, 2015, 125 min.

V závěrečném díle *Tisíce a jedné noci* se Šeherezáda, uvědomující si tíhu svých historek, stále více obává o život. Na popud svého otce se rozhodne příběhy odlehčit a Královi jimi opět získat a okouzlit.

In the final part of *Arabian Nights*, Scheherazade fears that the emotional weight of her stories may be her undoing. At her father's urging, she decides to light

en up on the sadness and thereby enchant the King once more.

21:30

Astenicheskiy sindrom / Astenický syndrom

Městské divadlo 407

Režie: Kira Muratova
SSSR, 1989, 153 min.

Sergej Loznica uvádí

Dva příběhy o rozkladu osobnosti pod vlivem tíživé reality, která dokáže proměnit normálního člověka v neadekvátního jedince. Syrová freska o stavu sovětské společnosti v období bující perestrojky patří k nesporným vrcholům světové kinematografie.

Sergei Loznitsa presents

Two stories depicting the disintegration of the personality amid an oppressive reality

that transforms a normal person into a flawed individual. This bleak fresco on the state of Soviet society at a time when **perestroika** was thriving won the Special Jury Prize at the Berlinale (1990).

22:00

My Friend Larry Gus / Můj kámoš Larry Gus

Kongresový sál 436

Režie: Vasilis Katsoupis
Řecko, 2015, 72 min.

Nekonvenční snímek o přátelství režiséra s živelným řeckým hudebníkem, přezdívaným Larry Gus, kterého nedávno zlanail do své stáje nezávislý label DFA Records, rozhodně není standardním portrétem, ale spíše hravou sondou do duše věčného dítěte.

This unconventional movie, clearly no stan-

dard portrait, focuses on the director's friendship with a spontaneous Greek musician nicknamed Larry Gus, who was recently signed by the independent DFA Records label. The film is conceived as a playful probe into the soul of an eternal child.

22:00

Time Out of Mind / Time Out of Mind

Národní dům 4N5

Režie: Oren Moverman
USA, 2014, 121 min.

Spojením výrazného autorského filmaře Orena Movermana a herecké ikony Richarda Gera vznikla působivá evokace života bezdomovce v současném New Yorku. Gerova jemně odstíněná, oduševnělá studie muže, jehož jedinou nadějí v bezvýchodné existenci je dávno odcizená de-

ra, patří mezi nepřehlédnutelné herecké výkony loňského podzimu.

The combination of distinctive writer-director Oren Moverman and acting icon Richard Gere led to a powerful evocation of homelessness in contemporary New York. Gere's subtly shaded, soulful study of a man, whose long-estranged daughter represents the one hope of his desperate existence, is one of last autumn's most unforgettable performances.

22:00

Shan he gu ren / I hory mohou odejít

Pupp 4P5

Režie: Jia Zhangke
Čína, Japonsko, Francie, 2015, 131 min.

Čínský titul znamená doslovně „Staří přátelé jsou jako hory a řeka“, tedy nemění.

Příklad napovídá, že tomu tak nemusí být vždy. „Hory mohou odejít, jako odcházejí přátelé,“ vysvětlil režisér Jia Zhangke zvláštní název svého filmu v Cannes.

The Chinese title literally means “Mountains and rivers, old acquaintance,” suggesting the permanence of all three. The translation suggests that this needn't always be. “Mountains may depart, like departing friends,” director Jia Zhangke explained at Cannes about the unusual title of his film.

22:30

Ganshin / Proradní

Kino Drahomíra 4K6

Režie: Min Kyu-dong

Jižní Korea, 2015, 124 min.

Král Jonsangun je považován za jednoho z nejkrutějších vládců dynastie Čoson. Provedl několik krvavých čistek a tisíce dívek násilně podlehl jeho zvráceným choutkám.

King Yeonsan-gun is considered one of the cruelest rulers of Korea's Joseon dynasty. He carried out several bloody purges, and thousands of girls were forced to submit to his perverse lust.

22:30

Slow West / Slow West

Lázně III 4L6

Režie: John Maclean
Velká Británie, Nový Zéland, 2015, 84 min.

Divoký západ v extrémně pomalém tempu a téměř malířských kompozicích. Debut britského režiséra Johna Macleana *Slow West* o pátrání po velké lásce v Coloradu 19. století je ovlivněn stejnou měrou Sergiem Leonem, Samem Peckinpahem i americkými krajináři.

The Western frontier captured at an extremely leisurely pace and in almost painterly compositions. Debuting British director John Maclean's *Slow West*, about the search for great love in 19th-century Colorado, is influenced in equal measure by Sergio Leone, Sam Peckinpah, and American landscape painters.

23:59

O bacanal do diabo e outras fitas proibidas de Ivan Cardoso / Ďáblový orgie a jiné zapovězené pásky Ivana Cardosa

Kino Čas 4C6

Režie: Ivan Cardoso
Brazílie, 2013, 62 min.

Ivan Cardoso je ikonou brazilského undergroundového filmu, ve svých dílech se nebojí nahoty ani makabrozná, na nízké a vysoké umění se v jeho tvorbě nikdy nehrálo.

Ivan Cardoso is an icon of Brazilian underground film whose works shy away from neither nudity nor the macabre, and his creations have never subscribed to the notion of high or low art.

23:59

Stung / Hmyzáci

Malý sál 426

Režie: Benni Diez

Německo, USA, 2015, 90 min.

Zahradní slavnost v rodinné vile plyne poklidným tempem a číšník Paul by se raději věnoval své šéfové, než aby obsluhoval zrudlé hosty a poslouchal dechovkové odrhovačky. O večerní zábavu se postarají obří zmutované vosy!

A garden party at a country villa unfolds at a leisurely pace, and bored waiter Paul would rather chat up his boss than serve the weary guests and listen to the band's tired tunes. But monstrous mutated wasps arrive to take care of the evening's entertainment. ■

Pupp ► Thermal 1,9 km

**Vyražte po svých do kina nebo
ČEZ Fun zóny a pomozte jednomu
z projektů Nadace ČEZ**

Každý den od 10 do 21 hodin si v ČEZ Fun zóně můžete dobít energii, odpočinout nebo svěřit své děti do péče našich profesionálních vychovatelek. Také na vás čeká **soutěž s mobilní aplikací EPP o 2+2 vstupenky** na projekce ve Velkém sále hotelu Thermal.

Co v ČEZ Fun zóně najdete

herní konzole | stolní fotbal | airhockey | možnost zapůjčení deskových her | soutěže o pěkné dárky | možnost dobíjení mobilních telefonů | fotostěna s červeným kobercem | dětský koutek

Losování výherců soutěže s mobilní aplikací EPP

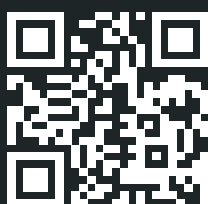
V 18 hodin odměníme výherce vstupenkami na zítřejší večerní projekci ve Velkém sále Thermalu. Podrobnosti o soutěži získáte u našich hostesek v ČEZ Fun zóně nebo na facebookové stránce ČEZ lidem.

Mobilní aplikace EPP

S mobilní aplikací od Nadace ČEZ a Skupiny ČEZ, generálního partnera MFF Karlovy Vary, pomáháte pohybem.

Ať už s telefonem přeshlapujete ve frontě na vstupenky, hledáte místo v kinosále nebo přebíháte mezi projekcemi, sbíráte body pro vámi vybraný projekt, který Nadace ČEZ finančně podpoří.

Stáhněte si zdarma aplikaci EPP do svého telefonu.

www.pomahejpohybem.cz

NADACE ČEZ

SKUPINA ČEZ

FESTIVAL DNES VZPOMENE NA MLADÉHO FILMAŘE, KTERÝ V ČERVNU ZEMŘEL

BYL TO ÚŽASNÝ MAGOR!

Letos přijede na festival představit svoje filmy hned několik studentů pražské FAMU, jeden jejich spolužák se k nim už však bohužel nepřipojí. Talentovaný, neuchopitelný režisér známý jako **LA ARAMISOVA** zemřel náhle 19. června. Bylo mu 41 let.

Jan Škoda

Jeho náhlá smrt otrásla jak pražskou filmovou školou, tak karlovarským festivalem, s nímž byl propojen.

Producent jeho posledního, nedokončeného filmu *Kids from the East* Michal Kráčmer proto ve spolupráci s programovým oddělením zorganizoval „Aramiskovu“ retrospektivu. Na jeho čtyři filmy se můžete přijít podívat mimo program, bez lístků i bez akreditací, **dnes ve 13.30 hodin do Kinosálu C** v prvním patře hotelu Thermal.

„Je hrozné, že nás takto nečekaně opustil tak mladý člověk a tak slibný filmař. Rozhodli jsme se, že ho uctíme projekcí jeho filmů s neobvyklým autorským rukopisem,“ sděluje Anna Purkrábková z programového oddělení s tím, že Aramiskův poslední scénář podpořila i nadace karlovarského festivalu. „Byl to

úžasný magor, který v sobě měl nevinnost dítěte, hravost umělce i šarm stárnoucího spisovatele a novináře Jepa z *Velké nádhery*,“ doplňuje ji Zuzana Janáková z tiskového oddělení.

O filmaři, který na FAMU studoval režii u Věry Chytilové a Jasmíny Blaževic, mnozí mluvili jako o „reinkarnaci“ první jmenované. „Jsem tak znuděná, všichni jsou tak nudní,“ říká jedná z nespoutaných hrdinek jeho filmu *Cagey Tigers*, jenž se roku 2011 promítal v sekci Cinéfondation na festivalu v Cannes. La Aramisova byl podle přátel a kolegů přesně opačný.

„Byl to magor, se kterým jsme si sedli,“ vzpomíná Kráčmer. „Když měl na festivalu v Soluni přebírat cenu za film, prosvíhl předáváním. Volal jsem mu, kde je, a on říkal, že neví. Že se jel koupit za město. Tak mu říkám: Ber tágo a přijed! On že ne, že prý je to moc drahý. Tak jsem na všech

Na FAMU prý Aramisku přijali i díky improvizované herecké etudě.

fotkách jen já.“ Podobně na svého studenta pamatuje i režisérka Jasmína Blaževic. Podle ní si nechal do ničeho mluvit a dlouze tvořil. „Vždycky prosvíhl veškeré termíny a přešvihl veškeré rozpočty, hrozili jsme mu i vyhozením. Začali jsme mu to však tolerovat, protože se nám zamouvaly výsledky,“ vzpomíná Blaževic.

„Byl skutečná osobnost, nešlo ho přehlédnout. Jeho síla nebyla v dominantnosti, ale ve skromnosti a empatii. Hlavní kvalitu jeho filmů vidím v dokonalém citu pro mezilidské vztahy. Prostě uměl odhadnout autentickou reakci jedné postavy vůči druhé a podat ji tak pravdivě, jak vás žádá dramaturgická pravidla nenaučí. Já jsem třeba díky němu konečně pochopila vlastního syna.“

Pokud se ptáte, proč si zesnulý filmař nechal říkat La Aramisova, vězte, že pro to není jednoduchá odpověď. Každému to prý vysvětloval jinak – jednou se tak jmenovala kočka jeho babičky, jindy to reprezentovalo únik z rodné Žiliny.

V Kinosálu C dnes uvidíte filmy *Vlky a lísky*, prvácký film *Nora sa mi páčí*, druhácký *Cagey Tigers* a bakalářský *Čo sme robili predtým, ako sme šli spolu na kakao*.

„Když jsem se mu snažila domluvit kšeft, aby si zlepšil finance, nebral to,“ dodává Blaževic. „Dělal jen to, co považoval za podstatné. A byl velmi skromný.“ Pokud chcete podpořit Aramiskovu manželku a malou dceru Lajku v nelehké situaci, FAMU zřídila účet pro dárcu 270858285/0300. ■

REŽISÉR JAN FOUKAL PŘIVÁŽÍ DO VARŮ SVŮJ CELOVEČERNÍ DEBUT

TRAMPSKÁ EPOPEJ

Co Čech, to muzikant, říká se. Co Čech, to tramp, odpovídá Američka, dokumentární snímek „o přátelství, svobodě a snění“ talentovaného mladého muzikanta a režiséra **JANA FOUKALA**.

Kateřina Kadlecová

Rodiče krásné Kanadanky Barbary Adler emigrovali z někdejšího Československa za svobodou. A právě za ideou svobody Bára putuje se svým kamarádem, kterého na plátně představuje sám režisér, po vlastech českých a poznává svébytný fenomén českého (a druhdy československého) trampingu. Městský kluk z východního bloku ukazuje tu pravou volnost holce, co vyrostla v divočině ve svobodné zemi...

Je to věru zvláštní dokument. Pro trpělivého diváka. Má hodně pomalý rozjezd, a spíš než aby diváky oslovil svou informační hodnotou, hraje na city, zvedá oponu do skautského dětství a tramského mládí. Ačkoli producentka snímku Tereza Polachová z HBO označuje režiséra za „chodící kroniku českého trampingu“, ze snímku to nepoznáme – až po padesáti minutách se dostaneme od úvodních záběrů ze šedesátých let k dalším archivům a spíš než na chybějící fakta o vý-

znamných trampech a tramských osadách se divák bude soustředit na to, aby udržel slzy při zpěvu Vlajky během natáčení tramské sešlosti s kytarami a vyvolávání ohně. Natáčelo se v jedné z nejhezčích oblastí republiky – a nezapadlých, nejmagičtějších. „V zimě, to si tedy připadám jako Jack London,“ vyvolává v dokumentu autora oblíbených zálesáckých knížek tramp Karel, obyvatel chaty Poslední peřej na Sázavě, a vzpomíná na to, jak četl rodokapsy. „Sme byli kovbojičkové. Tady sme chodili s bouchačkama vostrejma, pak nás sebrali všechny a bylo to,“ vybavuje si známou věc, totiž že se minulý režim se svobodomyšlnými trampy moc nemazal.

Jan Foukal pro svůj snímek kromě režie, herectví, kamery a střihu zajistil i zdařilou, atmosférickou filmovou hudbu – se svou perz country ostatně koncertuje pod pseudonymem Johannes Benz. Bez ohledu na to, jak snímek dopadne v karlovarské Soutěži dokumentárních filmů (a pěti mu rozhodně držme), si ho vychutnáte od 22. října v kiněch a v listopadu na HBO. ■

AMERIKA

5. 7. 15.30 Kino Čas
6. 7. 17.00
Kino Drahomíra

Bára Adler a Jan Foukal jsou kamarádi do deště. Nejen v *Americce*.

Zkoušel naši trpělivost, překvapil výsledkem. Tak na něj vzpomínají kolegové.

SEKCE PRO PAMĚTNÍKY

TISKOVÉ ODDĚLENÍ V OFF-LINE DOBĚ. NOHY MÍSTO TELEFONU

VÍTEJTE V PRESS PRAVĚKU!

Před více než třiceti lety museli mít novináři hbité nohy, ostré nabroušený jazyk i tužku a taky umět psát na stroji všemi deseti. Legenda praví, že v sedmdesátých letech bylo rychlejší z Thermalu do Puppů zaběhnout než se tam dovolat přes telefonní ústřednu. Dnes v tiskovém centru zasednou žurnalisté (letos jich přijelo na šest set!) k laptopu, vytáhnou mobil a se svou mateřskou redakcí se spojí jednoduše kliknutím. Jak vypadalo **tiskové oddělení** před pár dekadami?

Kateřina Farná

„Na dobu, kdy neexistovaly počítače, notebooky, chytré mobily či tablety pamatuju dobře,“ vzpomíná Milica Pechánková, dlouholetá předlistopadová vedoucí tiskového střediska karlovarské přehlídky a vdova po výtvarníkovi a grafikovi Miroslavu Pechánkovi (jehož retrospektiva *Písmo, obraz, film byla včera otevřena k jeho nedožitým sedmdesátinám v Galerii umění; pozn. red.*).

„Tehdejší tiskový servis neměl dnešní parametry, ale zato měl velmi osobní rozměr. Příprava začínala s prvními lednovými dny. Naše čtyřlenná parta, jejíž základem tvořili redaktori tiskového oddělení Ústřední půjčovny filmů, předložila seznam domácích a v zahraničí socialismu nakloněných periodik, případně jmen osvědčených žurnalistů. Ta schvalovala Zahraniční skupina Ústřed-

ního ředitelství československého filmu. Poté vyfasovali text oficiálních zvavicích dopisů v pěti jazkových verzích, stoh hlavičkových papírů a začalo se psát. Co zvavicí dopis, to originál. Když se chybička vloudila, bylo třeba začít znovu,“ přibližuje dobu bez samozřejmého internetového připojení Milica Pechánková.

**Místo mobilu
retušovací vodičky**

Dnes novináři lační po rychlé wi-fi a nadupaných smartphonech, v sedmdesátých letech byly pro tiskové oddělení vynálezem století retušovací vodičky a opravné papírky s bělobou.

„Nebudu líčit peripetie prvního ‚thermálního‘ festivalového ročníku v roce 1977, kdy jsme nevěděli, do čeho jdeme. V těch dalších už bylo jasné, že nelze podcenit seznam toho, co musíme vzít s sebou. Psací stroje české,

Předrevoluční Ondřej Černý. Tehdy student, později ředitel Národního divadla, nyní ředitel Českého centra v Mnichově.

s azbukou, s anglickou klávesnicí byly jasné, ale kromě toho nůžky, tužky, propisky, balíky papíru, kopíráky, lepidla, lepicí pásky, filmové encyklopedie a odbornou literaturu. Protože tehdy jste to prostě nevygooglovali,“ vypočítává Pechánková nezbytnosti, které nebylo radno podcenit.

Úkoly, které tehdejší administrativní pracovníci Tiskového centra MFF KV dostávali, jsou z našeho pohledu zcela nepředstavitelné. Treba přechíslování více než tří set schránek, do nichž novináři dostávali Festivalový deník, informace, pozvánky a zprá-

vy od kolegů, kam si odkládali bloky, diktafony, suvenýry... Základem úspěchu údajně bylo přidělit každému jeho přihrádku a zaznamenat její číslo a verzi, v jaké chce dostávat Deník: „Každá chyba se vykupovala pracovním předěláváním po zavírací hodině a po zpracování takzvaných *arrivée*. Tedy katalogizaci toho, kdo, odkud a z jakého listu k nám toho dne přibyl, a to prosím v pěti jazycích, napsáno vlastníma rukama na blány pro cyklostyl.“

Tiskové středisko se nacházelo ve „skleníku“ monstrózního Thermalu, kam slunce nezasvítilo

PR a tiskovému oddělení festivalu už od roku 2000 šéfuje Uljana Donátová. Díky ní a jejímu týmu mají novináři bleskurychlý servis. Zde Thermal letos.

a větrík nezavál. Ráno už všichni netrpělivě očekávali Festivalový deník, který se sázel horkou sázbou a sešíval v nedaleké tiskárně.

Místo telefonu rychlonožky

Dnes mohou novináři pracovat a posílat své materiály odkudkoli, kde je slušné připojení k internetu. I když řada z nich ráda využije prostoru a technického zázemí, které je pro ně v thermalském press centru připraveno. Před čtyřmi dekadami ovšem většina článků zásadně vznikala v „presstrůmu“, takže bylo podle paní Milici nutné vědět, kdo je deníkář

či agenturní zpravodaj, a zajistit mu přednostní přístup k psacímu stroji, protože svůj vlastní si, jak zdůrazňuje, vozil jen málokdo.

Výjimečné postavení měla podle ní festivalová pošta, sídlící vedle redakce dnešního Festivalového deníku: „Odtud se dálnoisovalo, telegrafovalo a volalo do redakcí i domů. Jenže to nebylo o tom, že vytočíte číslo a řeknete haló. Na spojení se čekalo a čekalo. Telefonních linek bylo zoufale málo, takže pokud bylo třeba něco bleskově sdělit do Puppů, věděli jsme, že jedinou jistotou jsou vlastní nohy.“ ■

BBQ sezóna v Augustinu

Když sluneční paprsky začnou konečně hřát a den se prodlužuje, nastává sezóna grilování. Executive Chef Marek Fichtner a jeho tým pro Vás při této příležitosti připravili jedinečné delikatesy jako pravé řecké souvlaki, jehněčí kořtu nebo středozezemní hot dog se Salsicciou.

To vše si můžete vychutnat na terase v kouzelném prostředí bývalého augustiniánského kláštera.

Přijďte ochutnat léto do oázy klidu v srdci Malé Strany...

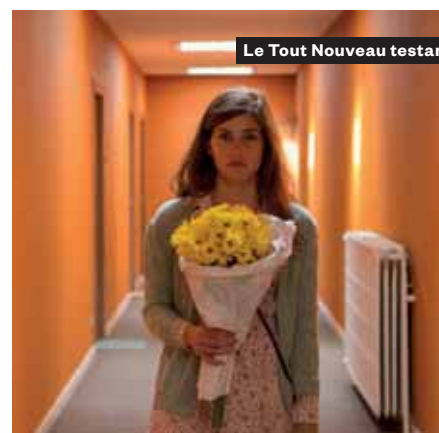
The Augustine Prague | Letenská 12/33 | 118 00 Praha 1 | info@augustinehotel.com

www.augustinehotel.com

French Films on 50th Karlovy Vary International Film Festival

Sunday / Neděle 5. 7.

9:00 – Thermal, Velký sál
Le Tout Nouveau Testament / Zbrusu Nový zákon
(Jaco Van Dormael, 113 min) – H
10:00 – Národní dům
La Giovinezza / Mládí (Paolo Sorrentino, 118 min) – H
12:30 – Thermal, Malý sál
Sleepless Nights / Probdělé noci
(Eliane Raheb, 128 min) – LEB
13:00 – Národní dům
Vincent n'a pas d'écailles / Vincent
(Thomas Salvador, 78 min) – VCC
18:30 – Thermal, sál B
Black Stone / Černé kamení
(Roh Gyeong-tae, 92 min) – AV
21:30 – Karlovarské městské divadlo
Du rififi chez les hommes / Rvačka mezi muži
(Jules Dassin, 122 min) – SCE
21:30 – Thermal, Malý sál
As Mil E Una Noites 2 – O Desolado / Tisíc a jedna noc II (Miguel Gomez, 131 min) – AV
22:00 – Thermal, Kongresový sál
These Are the Rules / Taková jsou pravidla
(Ognjen Sviličić, 78 min) – AV
22:30 – Kino Drahomíra
Réalité / Realita (Quentin Dupieux, 87 min) – H

INSTITUT
FRANÇAIS
PRAGUE

uniFrance films

Monday / Pondělí 6. 7.

12:30 – Thermal, Malý sál
Mediterranea (Jonas Carpignano, 107 min) – AV
13:00 – Divadlo Husovka
Comoara / Poklad (Corneliu Porumboiu, 89 min) – AV
14:00 – Thermal, Velký sál
The Lobster / Humr (Yorgos Lanthimos, 118 min) – H
16:00 – Divadlo Husovka
Lamb / Ovečka (Yared Zeleke, 94 min) – AV
19:00 – Divadlo Husovka
Fidelio, l'Odysée d'Alice / Fidelio – Alicina odyssea
(Lucie Borleteau, 95 min) – VCC
19:00 – Národní dům
The Valley / Údolí (Ghassan Salhab, 134 min) – LEB
21:30 – Thermal, sál B
Exotica, Erotica, etc. / Exotika, erotika, atd.
(Evangelia Kranioti, 73 min) – DN
21:30 – Thermal, Malý sál
As Mil E Una Noites 3 – O Encantado / Tisíc a jedna noc III
(Miguel Gomez, 125 min) – AV
22:00 – Pupp
Mountains May Depart / I hory mohou odejít
(Jia Zhang-ke, 131 min) – H

Relaxujte s hvězdným 4G LTE na Vodafone pláži

www.vodafone.cz/vary

Vodafone
Power to you

- ★ Občerstvení v Café del Vodafone
- ★ Půjčovna 4G LTE tabletů a telefonů
- ★ Zábava a soutěže o super ceny
- ★ Dětský koutek s hlídáním

**FREE
ZONE**

4G LTE
Turbo Internet

TŘI PRINCEZNY IZRAELSKÉ

Režisérka Tali Shalom Ezer (uprostřed) s herečkami ze svého debutového filmu *Princezna* Shirou Haas (vlevo) a Keren Mor (vpravo)

Debutující izraelská režisérka **TALI SHALOM EZER** a herečky SHIRA HAAS a KEREN MOR přivezly do Varů výjimečné drama *Princezna* o sexuálně otevřených rodinných vztazích.

Šimon Šafránek

Shira Haas hraje vzpurnou dvacítilétou Adar, která žije s matkou Almou (Keren Mor) a jejím mladším přítelem, nezaměstnaným učitelem Michael (Ori Pfeffer). Dospělí se před Adar často vášnivě milují a její hry s Michael (Ori Pfeffer) pak dostávají sexuální podtext. Ten ještě zesílí, když si Adar do bytu přivede kamaráda z ulice Alana. „Sexualita a vztahová intimita mě fascinují,“ vysvětluje na úvod Tali Shalom Ezer.

Do role matky Almy obsadila Ezer významnou izraelskou herečku komediálních rolí Keren Mor, zato protagonistku Adar hledala víc než rok. Tehdy sedmnáctiletou Shiru Haas nakonec našla na herecké škole: „Viděli jsme tolik holek! Hledala jsem jemnou dětskou tvář, ale kvůli sexuálnímu podtextu té holce muselo být patnáct plus.“ Ezer potom s herečkami strávila dlouhý čas zkoušením, aby s nimi vypilovala všechny detaily: „Zkoušky jsou pro mě ohromně důležité. Musím porozumět každému gestu, i když se Adar třeba jenom měla rukou dotknout své hlavy.“

S precizním nacvičením doteků a pohybů pomáhal i speciální herecký poradce, s nímž pečlivá filmařka pracovala na pohybových scénách, jako kdyby šlo o taneční choreografii. Na plátně je vidět, že se příprava vyplatila – pohyby jsou přesné, hra výrazů ve tváři obou hereček bere dech. „Byl to můj první filmový projekt,“ svěříla se nám dnes dvacítilétá Shira Haas a prozradila, jak se jí podařilo ztvárnit Adar tak suverénním způsobem: „S klukem, který hrál Alana a který má vypadat jako já, jsme strávili dlouhé hodiny procházkami po ulici. Kopírovali jsme vzájemně svou chůzi, abychom si i pohybově byli co nejpodobnější.“

Klíčovou scénou, která zároveň šokuje slabší povahy, pak Ezer natočila až napodruhé. „Obraz se znásilněním Adar tam původně ani neměl být. Přidali jsme ho, až když jsem měla *Princeznu* hotovou, téměř po roce. Cítila jsem, že to tam nejspíš chybí, ale vyhýbala jsem se tomu, přišlo mi to moc drsné. Utěšovala jsem se, že možná tu scénou ani nebudu muset natčit, že to ten příběh nebude potřebovat. Ale ve střížně mi došlo,

že nemůžu Adar opustit v nejtěžší chvíli jejího života. Že nemůžu zavřít oči ve chvíli, kdy by to její matka Alma jistojistě udělala. Tak jsem se hecla a natočila to. Není to ale žádné porno, spíš autentický moment.“

Právě dokončení filmu bylo pro debutantku nejtěžší. „Byl to pro mě životní zážitek! Trávila jsem krásné chvíle se svými herečkami a štábem, společně jsme něco prožívali, a najednou bylo třeba to uzavřít. To mě bolelo.“

Tali Shalom Ezer se narodila v Izraeli před šestatřiceti lety a k filmu se dostala díky matce. „Je to specialista na dramaterapii. Často jsem ji pozorovala, jak s pacienty, kteří nedokážou o svých problémech mluvit, přehrává malé etudy, s jejichž pomocí by se zbavili svých traumat. Inspirovala mě ta schopnost vyprávět příběhy, aby tak člověk porozuměl sám sobě.“

Režisérka s *Princeznou* vyhrála cenu pro nejlepší izraelský film na loňském festivalu v Jeruzalémě a snímek se zúčastnil také mezinárodní soutěže na festivalu Sundance. „Festivaly jsou na tom všem pro nejkrásnější,“ říká krásná Keren Mor. „Nikdy se jich nemůžu dočkat, je to ohromná zábava, můžu si vzít jehlové podpatky a hezké šaty. Festivaly jsou důvodem, proč dělat filmy!“ směje se herečka na terase Thermalu. ■

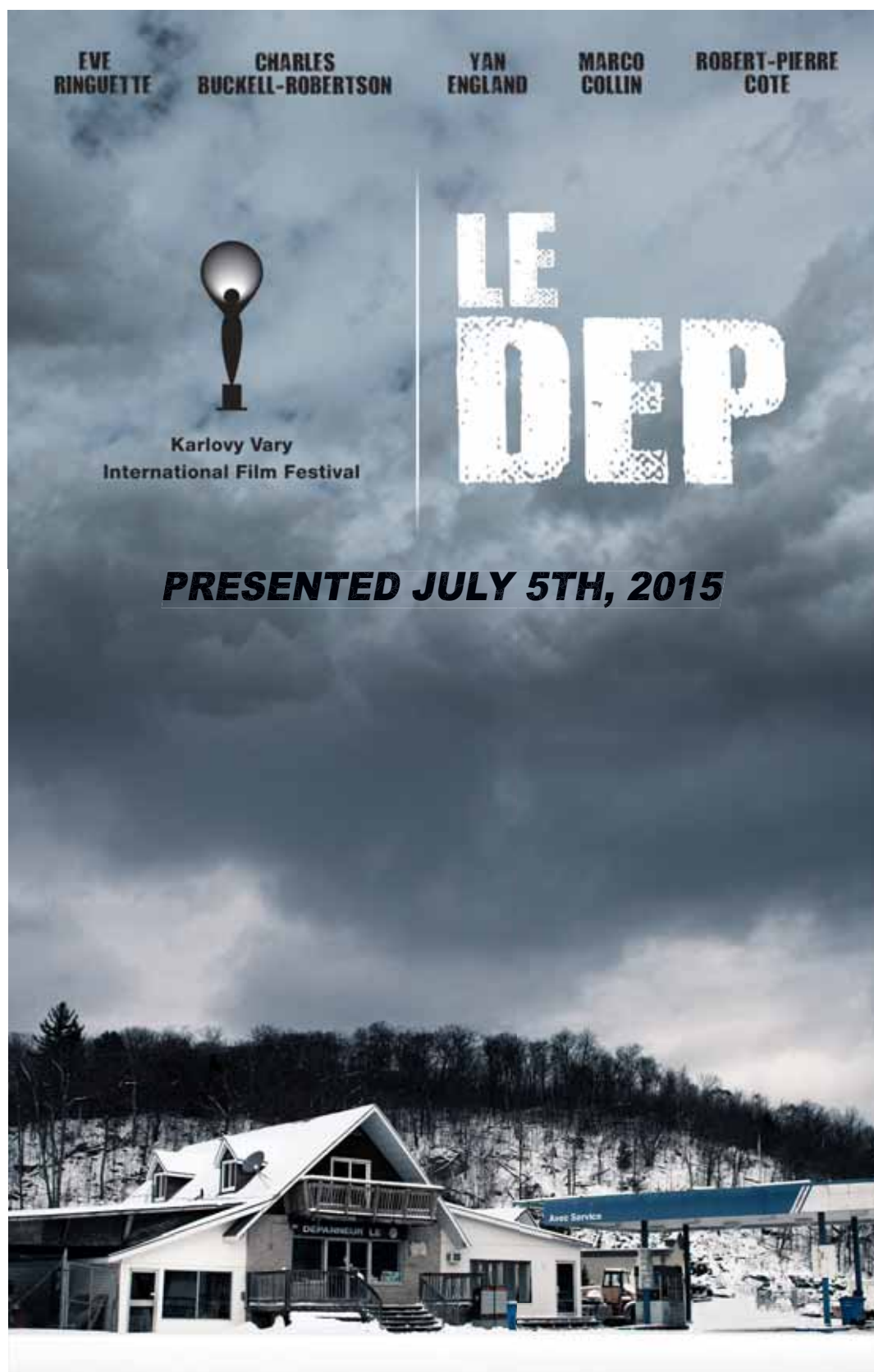
Malá Adar a přítel její matky Michael spolu tráví možná až nebezpečně moc času.

STATISTIKA DNE

Během zahajovacího ceremoniálu se ve **Finlandia baru** u Thermalu:

1. vypilo 700 Finlandia drinků - tedy skoro třetina toho, kolik jste požili během celého loňského festivalu
2. rozpustily dvě a půl tuny ledu
3. vytlačila šťáva z metráku okurek
4. spotřebovalo přes 250 kilo citrusů
5. a v drincích odplavalo víc než 10 kilo bylinek.

Blahopřejeme, you really are the stars!

UN FILM DE SONIA BONSPILLE BOILEAU

WRITTEN & DIRECTED BY SONIA BONSPILLE BOILEAU
WITH EVE RINGUETTE CHARLES BUCKELL-ROBERTSON YAN ENGLAND MARCO COLLIN
ROBERT-PIERRE CÔTÉ DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY PATRICK KAPLIN
ART DIRECTOR AND COSTUME COLLEEN WILLIAMSON MAKE-UP MARIA JOSÉ MOREIRA
ORIGINAL SCORE MICHEL DEMARS EDITOR RANDY KELLY PRODUCER JASON BRENNAN

www.filmledep.com

Le Dep is a psychological drama about Lydia, a young Innu woman who works at her father's convenience store in a small First Nations community in rural Quebec. One night, as she prepares to close up shop, a masked robber enters the store and holds her at gunpoint. This traumatic experience becomes even more troubling when Lydia recognizes her assailant. Before long, she will have to make a decision that will forever change the course of her life.

Production Notes

Le Dep was made possible by Telefilm Canada's Micro-Budget Production Program. The feature was shot over a period of ten days with a budget of less than 225,000 Canadian dollars. Sonia Bonspille Boileau's first dramatic work, *Le Dep* explores some of the realities faced by First Nations people in Canada.

The film is available in its original French-language version or with English subtitles. Versions with subtitles in other languages can also be made available.

For interviews and sales, please contact Jason Brennan (Jason@nishmedia.tv) +18197751342

TELEFILM CANADA Québec OFFICIAL FILM OF THE FESTIVAL OF FILMS Canada NISH

HURÁ K POKLADNÁM!

CESTA

Kateřina Kadlecová

Komorní romance v černé a bílé

Mladá kostarická režisérka Paz Fábrega ve svém druhém celovečerním snímku mapuje historii jednoho **osudového setkání**. Asi třicetiletí volnomyšlenkáři Pedro s Lucianou se potkají na bytové párty a zakoukají se do sebe, načež druhý den impulzivně odjíždějí na severozápad Kostariky, za Pedrovou vědeckou prací na úpatí sopky Rincón de la Vieja. Zůstane spolu ti dva blázni, opožděná pubertáci, snílci, **co se bojí vstoupit do brány středního věku**? Krásní lidé + úchvatná příroda národního parku + čistá něha + okamžiky dobré filmové hudby korunované melodickým rockem populární kostarické kapely Las Robertas = **70 minut přihlouplého úsměvu**, za kterým vám zůstane mnohem víc. ■

SVĚT PATŘÍ MNĚ

Klára Kolářová

Dospívání je na nic

Filmy o dospívání člověka nikdy neomrzí. Mladší ročníky mají radost, že nejsou ve světě hormonů, bedarů a zmatenosti lapeny samy, ty starší si pak pochvalují, že mají tuhle etapu úplně na houby za sebou. Hrdinka rumunského dramatu, šestnáctiletá Larisa, se nemá nic moc, i když je hezká, oblíbená a dost možná ji miluje místní fešák. Stačí, aby se jednou neúspěšně postavila školní hvězdě, a čeká ji **prudký společenský sešup**, na jehož konci je **odmítání ze všech stran**. Když se do toho přidají problémy doma, začne se divák o hrdinku strachovat... Režisér Nicolae Constantin Tănase je sice debutant, ale jeho snímek působí, jako by ho točil ostřílený fachman, i když jsou všichni obsazení **neherci**. (Současné rumunské kinematografii se více věnujeme na straně 6.) ■

RESORT

Filip Šebek

Zlověstný genius loci Vystrkova

Pokud nevěříte na negativní vibrace, kterými může být prostoupeno určité místo, měli byste si zajet do resortu Vystrkov nedaleko přehrady Orlík. V roce 1963 zde byl otevřen na tehdejší dobu **luxusní areál s hotelem a patnácti vilami určenými pro komunistické papaláše**. Ve vizuálně velmi zdařilém dokumentu **mladého českého tvůrce Martina Hrubého** se seznámíte nejen se zajímavou historií resortu, kde v 90. letech **vybuchovala auta mafianských „podnikatelů“**, ale zásluhou pomalých jízd kamery na vás dýchne zdejší nadmíru zneklidňující atmosféra. Jel jsem se do Vystrkova nedávno ze zvědavosti podívat a musím potvrdit, že jsem dlouho nikde necítil tak negativní energii. Klidně by tu mohl natáčet David Lynch některý z dílů nové série *Twin Peaks*. ■

MALLORY

Kateřina Kadlecová

Nejnovější časosběrný dokument Heleny Třeštíkové

„Pro opakovaný poslech stiskněte jedničku. Pro okamžité vypálení všech kancelářských **neschopných a lhostejných byrokratů** stiskněte dvojku.“ Při sledování *Mallory* pocítíte vztek, bezmoc, bolest, smutek i strach – přesně to, co posledních třináct let prožívá hlavní hrdinka celovečerního snímku, která se po porodu synka vyhrabala z téměř dvacetileté závislosti na drogách. „To je ten čistý život, pořád se něčeho bát?“ ptá se **charismatická, inteligentní, silná ženská**, která vlastními silami porazila bezdomovectví i chudobu a bojuje s úřady i úplně příšernými chlapy, seč jí síly stačí. A neuhodnete, kdo jí z pekla pomohl nejvíce! Pravděpodobnost, že toho známého herce potkáte na karlovarském festivalu, je vyšší než kdekoli jinde... ■

ASTENICKÝ SYNDROM

Zbyněk Vlasák

Freska z časů perestrojky

Kira Muratova to neměla snadné nikdy. Za časů SSSR na ni tlačila ideologická cenzura, v době svobodného trhu jeho neúprosné zákony. *Astenický syndrom* je její asi nejslavnější film a nejspíš není náhoda, že vznikl v historické mezeře právě mezi těmito dvěma světy, v roce 1989. Jde o **dvoupůlhodinovou fresku**, v níž nalézáme dvě výraznější postavy – lékařku, která se nedokáže vyrovnat se smrtí manžela, a učitele, jenž trpí upadáním do „mrtvolného spánku“. V hlavní roli je **však sovětská společnost doby perestrojky**. Jo a nezapomeňte si vychutnat vrcholnou scénu chvilku před závěrem. Poznáte ji bezpečně. Okamžitě pochopíte, proč kvůli ní nedostal snímek povolení jít do distribuce. I na festival do Berlína, kde získal zvláštní cenu poroty, snímek museli propašovat. ■

SLOW WEST

Klára Kolářová

Divoký západ bez romantizování

Šestnáctiletý Jay přijel do Colorado 19. století z Evropy. Chce v nebezpečném prostředí vydržet déle než pár minut, a tak si najme zabijáka Silase, aby ho chránil. A co že to Jay v záměru hledá? No **lásku**, samozřejmě, která mu utekla ze Skotska právě do Ameriky. Divák však tuší, že věci se nebudou vyvíjet tak přímočaře, jak by si hrdina přál... K velkým kladům tohoto westernu Johna Macleana patří především to, že Divoký západ nijak neromantizuje. **Nejsou tu hrdinové ani zloději**, jen spousta otrhaných ztroskotanců, kterým nezáleží na nikom jiném než na sobě. Sám Maclean se vyjádřil, že chtěl zachytit dobovou Ameriku **evropskýma očima**. A v jeho podání to rozhodně není místo, kde by stálo za to pobýť. ■

6. 7. 19.00
Kongresový sál
7. 7. 12.30 Kino Čas

6. 7. 16.00
Městské divadlo
7. 7. 13.30 Lázně III

6. 7. 15.30 Kino Čas
7. 7. 17.00
Kino Drahomíra

6. 7. 18.30 Kino Čas
7. 7. 14.00
Kino Drahomíra

6. 7. 21.30
Městské divadlo
11. 7. 18.30 Kino Čas

6. 7. 22.30 Lázně III
9. 7. 22.30
Kino Drahomíra

Karlovarský kraj — jeden den nestačí...
Karlovy Vary Region — one day is not enough...

Doporučujeme navštívit Karlovarský kraj, protože nabízí:
We recommend to visit *Karlovy Vary Region* offering:

— **kvalitní léčení, wellness a relax, přírodní léčivé zdroje / quality treatment, wellness and relaxation, natural healing sources** (Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov, Lázně Kynžvart)
— **jedinečnou lázeňskou architekturu, lázeňské parky, přírodu / beautiful spa architecture and parks, breathtaking countryside** (lázeňská centra, přírodní rezervace SOOS, Božidarské rašeliníště, Kladská, Slavkovský les, Krušné hory / spa centers, national nature reserve SOOS, peat-bog of Boží Dar, Kladská, Slavkov forest, Ore mountains)
— **hrady, zámky, rozhledny, zříceniny / castles, chateaux, view-towers, ruins** (Chebský hrad, Loket, Seeberg, Vildštejn, Bečov, Kynžvart, Chýše, Mostov, Valeč, Diana, Andělská hora, Hauenštejn, Hartenštejn, Hartenberg...)
— **historická města, církevní památky, lidovou architekturu / historic cities, religious monuments, folk architecture** (Cheb, K.Vary, Kynšperk, Sokolov, klášter Teplá, Chlum sv. Máří, Nový Drahov, Doubava...)

— **bohatý společenský a kulturní život / numerous social and cultural life** (divadla, galerie, muzea, kolonády, kina, amfiteátry, casina, kluby, bary... / theaters, galleries, museums, colonnades, cinemas, amphitheaters, casinos, clubs, bars...)
— **sportování a volnočasové aktivity / sports and outdoor activities** (turistika, agroturistika, cyklistika, vodáctví, golf, tenis, nordic walking, lyžování, rybolov, jezdectví... / hiking, rural tourism, biking, boating, golf, tennis, Nordic walking, skiing, fishing, horsemanship...)
— **horská centra / mountain centers** (Boží Dar, Pernink, Bublava, Abertamy, Klínovec...)
— **pořádání kongresů, sportovních a kulturních akcí / congresses, sports and cultural events** (Thermal, multifunkční aréna Karlovy Vary, GH PUPP, Lázně III., Společenský dům FL, Casino M.Lázně / hotel Thermal, multi-purpose hall KVARena, Grandhotel Pupp, Spa III, Assembly House and Casino Franiškovy Lázně)
— **dopravní dostupnost / transport availability** (letiště, bus, vlak, Egronet / airport, buses, trains, Egronet)

www.zivykraj.cz

www.kvpoint.cz

www.livingland.eu

feel like a star

SPA HOTEL THERMAL ****

WELLNESS

V rámci ubytování - inclusive.
Cena pro neubytované - 490 Kč.

- Vnitřní bazén
- Whirlpool
- Fitness
- Kneippův chodník
- Suchá finská sauna
- Parní sauna
- Infra sauna

www.thermal.cz

KINO BEZ BARIÉR NA 50. MEZINÁRODNÍM FILMOVÉM FESTIVALU KARLOVY VARY

Nabízí • Asistenční servis
• Bezplatnou dopravu po Karlových
Varech • Volné vstupenky a jejich
rezervace • Informační servis

Kontaktní místa

Centrála projektu
v akreditačním
centru
hotelu Thermal

Kompletní informace

www.kinobezbarier.cz

Sponzor projektu

Partner projektu

Film Servis Festival Karlovy Vary, a.s.

Panská 1, 110 00 Praha 1

T: 221 411 028

F: 221 411 033

E: kbb@kviff.com

3. 7. – 11. 7. 2015

CINEPUR

CHCETE VIDĚT FILM JINAK?
PŘEDPLAŤTE SI CINEPUR.

JEDINEČNÝ ČASOPIS PRO MODERNÍ CINEFILY

WWW.CINEPUR.CZ

KRITIKY, ROZHOVORY, GLOSY, FESTIVALY,
SERIÁLY, PROFILY... + AKTUÁLNÍ TÉMA.

TÉMATATA 2015 _____ AKCE!, MIMO KINO,
FILMOVÉ MLÁDÍ, KAM SMĚŘUJE FILMOVÁ KRITIKA?,
HVĚZDA, FILMOVÉ DĚDICTVÍ

PŘEDPLATNÉ _____ 460 Kč/ROK (6 ČÍSEL)

OBJEDNÁVKY NA CINEPUR.CZ/SHOP.PHP

LUX
FILM PRIZE
THE EUROPEAN PARLIAMENT
IS COMMITTED TO CULTURE

TODAY LUX FILM PRIZE UNVEILS THE TOP 10 FILMS

On the occasion of the 50th anniversary
of the Karlovy Vary International Film Festival,
the European Parliament LUX FILM PRIZE
thinks it for its commitment to quality cinema.

In order to support the European film industry,
the European Parliament subtitles LUX Prize films
into the 24 official languages of the European Union
and facilitates their circulation across Europe.

In partnership with the Karlovy Vary International
Film Festival.

„You are the star,“ vzdal Richard Gere hold Veronice Gočové, koordinátorce festivalového oddělení International Relations.

Delegace k italskému soutěžnímu snímku Antonia: Zleva herec Alessio Praticò, režisér Ferdinando Cito Filomarino a představitelka hlavní úlohy Linda Caridi.

Osvěž se, kdo můžeš: v sauně u fontánky na dostřel od Thermalu.

Jiří Bartoška ví stejně nejlíp, jak se valej holkám šrouby do hlavy. Při pátečním koncertu Lucie před Thermallem.

Fronty, davy, zástupy... Nesmírně početné festivalové publikum se ve dne paří a v noci paří.

Festivalový deník – nejlepší přítel diváka

Dnes jsou očekáváni tito tvůrci snímků zařazených do Hlavní soutěže: se *Šumem stromů* přijíždí režisér **François Péloquin**, scenáristka **Sarah Lévesque** a herec **Roy Dupuis**, který si zahrál i ve filmu *Zakázaná komnata*. Dorazí i režisér snímku *Červený pavouk* **Marcin Koszałka**.

Marcin Koszałka

Se soutěžním dokumentem *Mallory* přijede režisérka **Helena Třeštková** spolu s protagonistkou **Mallory Neradovou**. Soutěžit se svým dokumentárním snímkem *Game Over* přijíždí i režisérka **Alba Sotorra**.

Jan Balej

České filmy přijíždějí zastupovat režiséři **Jan Balej** (*Malá z rybárny*) a **Štěpán Altrichter** (*Schmitke*).

Snímky v sekci Jiný pohled budou reprezentovat režiséři **Andrew Cividino** (*Dřímající obr*), **Trey Edward Shults** (*Kriša*) a **Jeppe Rønne** (*Bridgend*).

Andrew Cividino

Do Karlových Varů přibudou i režisérka **Konstantina Kotzamani** (*Washingtonia*), režisér **Grímur Hákonarson** (*Berani*) a herec **Patrik Holubář** (*David*).

Na festivalu přivítáme rovněž herečku **Ivu Janžurovou**, která letos převezme Cenu prezidenta MFF KV a uvede promítání filmu *Kočár do Vídně* režiséra Karla Kachyní. ■

KVIFF KMENY

LUMBERSEXUÁLOVÉ: DŘEVORUBCI MEZI NÁMI

Po včerejších batůžkářích vám představujeme festivalový kmen **lumbersexuálů**, jehož stoupenci na první pohled kmeny porážejí.

Jan Škoda

Když si do Googlu zadáte slovo „lumbersexual“, vyvalí se na vás množství definic. Když si je všechny přečtete a vygenerujete z nich jednu větu, vyjde vám, že se jedná o městského muže, jenž díky plnovousu vypadá, jako kdyby v Amazonii ničil přírodu, ale přitom má v ruksaku místo sekery schované hračky od Apple. Je to takový neotesaný hipster. My jsme mnoho mužů s aspirací na lumbersexuála upozorovali na festivalu, a proto jsme je zařadili do rubriky „KVIFF kmeny“. Přičemž je nám jasné, že když lumbersexuála označíte za lumbersexuála, odvětví vám, že lumbersexuál není.

„Dá se říct, že mi během té současné antiimigrantské hyste-

rie lidé s vážnou tváří nadávají do uprchlíků,“ svěčuje se třiatřicetiletý Michal Zajíček ze Šternberka u Olomouce. „Sedím třeba někde s přáteli a přijde tak čtyřicetiletý chlápek a zeptá se, zda náhodou nevyznámám jinou víru.“ Plnovous prý má už tři roky, nikoliv však proto, že by si v časopise přečetl o novém trendu.

„Cítím se tak svobodně a nemusím se zatěžovat holením. Možná bych to chtěl ještě delší,“ vyznává se grafik, který přijel na festival poprvé a miluje „nezávislé filmy s dlouhými záběry a bez slova“. Zjevně jde spíš o intelektuála než o dřevorubce, což ovšem neznamená, že by vás v divočině nemohl zachránit, ne? „Mám v kapse jen rybičku, s níž jsme se včera snažili otevřít víno. Přítelkyně se pořežala a já jsem ten korek nakonec prošouchl

prstem. Tak tady vidíte, jaký jsem lovec.“ OK, tak by vás asi nezachránil.

Na festivalu bude náš Zajíček do pondělí, přičemž chce ulovit třeba George A. Romera. Letos v létě chce prý vyrazit i na *Paděsát odstínů šedi* – v duchu hesla „Poznej svého nepřítele“. Největším nepřítelem však žiletka není jen pro něho, ale i pro dvaatřicetiletého Josefa Fialu z Prahy. Ten se označení „lumbersexuál“ štítí ještě víc: „To přišlo samo od sebe, zapustil jsem to někdy před dvěma lety. A i přes protesty rodiny si stojím za svým.“ Jablíčkovou elektroniku ani fair trade kafe v ruce nadržel, ovšem nožik v kapse měl. „Nebaví mě se holit, přijde mi to nepřirozené,“ říká. Logicky se pak nabízí otázka, zda mu to přijde nepřirozené na přiro... Ehm. Pardon. „Stejně jako to na obličejích nenechávám úplně nadívkou, tak nenechávám nic nadívkou!“ ■

Michal Zajíček (vlevo) a Pepa Fiala, hustí kluci s hustým vousem